

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBERIANA

Fairy Hall

SOPHOCLES
ELECTRA

EDIT

W. DINDORF

SMALD
BIBLI

2325

LIPSIAE
IN AEDIBVS B.G. TEVBERI

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ὦ τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτὲ
Ἀγαμέμνονος παῖ, νῦν ἐκεῖν' ἔξεστί σοι
παρόντι λεύσσειν, ὧν πρόθυμος ἦσθ' ἀεί.
τὸ γὰρ παλαιὸν Ἄργος οὐπόθεις τόδε,
τῆς οἰστροπλήγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης· 5
αὕτη δ', Ὀρέστα, τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ
ἀγορὰ Λύκειος· οὐξ ἀριστερᾶς δ' ὄδε
Ἦρας ὁ κλεινὸς ναός· οἱ δ' ἰκάνομεν,
φάσκειν Μυκῆνας τὰς πολυχρούσους ὄρᾱν
πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε, 10
ὄθεν σε πατρὸς ἐκ φονῶν ἐγὼ ποτε
πρὸς σῆς ὀμαίμου καὶ κασιγνήτης λαβὼν
ἤνεγκα κάξεσσωσα κάξεθροεψάμην
τοσόνδ' ἐς ἦβης, πατρὶ τιμωρὸν φόνου.
νῦν οὖν, Ὀρέστα καὶ σὺ φίλτατε ξένων 15
Πυλάδη, τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον·
ὡς ἡμῖν ἤδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας
ἔφα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῆ
μέλαινά τ' ἄστρον ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη.
πρὶν οὖν τιν' ἀνδρῶν ἐξοδοιπορεῖν στέγης, 20
ξυνάπτετον λόγοισιν· ὡς ἐνταῦθ' ἐμέν,
ἴν' οὐκέτ' ὀκνεῖν καιρός, ἀλλ' ἔργων ἀκμή.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν προσπόλων, ὡς μοι σαφῆ

σημεῖα φαίνεις ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς.
 ὥσπερ γὰρ ἵππος εὐγενής, κὰν ἦ γέρον, 25
 ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν,
 ἀλλ' ὀρθὸν οὖς ἴστησιν, ὡσαύτως δὲ σὺ
 ἡμᾶς τ' ὀτρύνεις καὐτὸς ἐν πρώτοις ἔπει.
 τοιγὰρ τὰ μὲν δόξαντα δηλώσω, σὺ δὲ
 ὀξεῖαν ἀκοήν τοῖς ἔμοις λόγοις διδούς, 30
 εἰ μὴ τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον.
 ἐγὼ γὰρ ἠνίχ' ἰκόμην τὸ Πυθικὸν
 μαντεῖον, ὡς μάθοιμ' ὅτῳ τρόπῳ πατρὶ
 δίκας ἀροίμην τῶν φονευσάντων πάρα,
 χρῆ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος ὦν πεύσει τάχα· 35
 ἄσκευον αὐτὸν ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ
 δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγὰς.
 ὅτ' οὖν τοιόνδε χρησμὸν εἰσηκούσαμεν,
 σὺ μὲν μολών, ὅταν σε καιρὸς εἰσάγη,
 δόμων ἔσω τῶνδ', ἴσθι πᾶν τὸ δρώμενον, 40
 ὅπως ἂν εἰδῶς ἡμῖν ἀγγελίης σαφῆ.
 οὐ γὰρ σε μὴ γήρα τε καὶ χρόνῳ μακροῦ
 γνῶσ', οὐδ' ὑποπεύσουσιν ὧδ' ἠνθισμένον.
 λόγῳ δὲ χρῶ τοιῶδ', ὅτι ξένος μὲν εἰ
 Φωκέως παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἦκων, ὃ γὰρ 45
 μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων.
 ἀγγελλε δ' ἐργῶν προστιθεὶς ὀδοῦνεκα
 τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης,
 ἄθλοισι Πυθικοῖσιν ἐκ τροχηλάτων
 δίφρων κυλισθεὶς· ὧδ' ὁ μῦθος ἐστάτω. 50
 ἡμεῖς δὲ πατρὸς τύμβον, ὡς ἐφίετο,
 λοιβαῖσι πρῶτον καὶ καρατόμοις χλιδαῖς
 στέφαντες εἶτ' ἀφορρον ἥξομεν πάλιν,
 τύπωμα χαλκόπλευρον ἠομένοι χεροῖν,

ὃ καὶ σὺ θάμνοις οἶσθά μοι κεκρυμμένον, 55
 ὅπως λόγῳ κλέπτουτες ἠδεῖαν φάτιν
 φέρωμεν αὐτοῖς, τοῦμὸν ὡς ἔρρει δέμας
 φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθρακωμένον.
 τί γὰρ με λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανῶν
 ἔργοισι σωθῶ κάξενέγκωμαι κλέος; 60
 δοκῶ μὲν, οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν.
 ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς
 λόγῳ μάτην θυήσκοντας· εἶθ', ὅταν δόμους
 ἔλθωσιν αὐθις, ἐκτετίμηνται πλέον·
 ὡς κἄμ' ἐπαυχῶ τῆσδε τῆς φήμης ἄπο 65
 δεδορκότ' ἐχθροῖς ἄστρον ὡς λάμψειν ἔτι.
 ἀλλ' ὦ πατρῷα γῆ θεοί τ' ἐγχώριοι,
 δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς,
 σύ τ', ὦ πατρῶον δῶμα· σοῦ γὰρ ἔρχομαι
 δίκη καθαρτῆς πρὸς θεῶν ὠρμημένος· 70
 καὶ μὴ μ' ἄτιμον τῆσδ' ἀποστείλητε γῆς,
 ἀλλ' ἀρχέπλουτον καὶ καταστάτην δόμων.
 εἶρηκα μὲν νυν ταῦτα· σοὶ δ' ἤδη, γέρον,
 τὸ σὸν μελέσθω βάντι φρουρηῆσαι χρέος.
 νῶ δ' ἔξιμεν· καιρὸς γὰρ, ὅσπερ ἀνδράσιν 75
 μέγιστος ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἰὼ μοί μοι.

- ΠΑΙ. καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προσπόλων τινὸς
 ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθῆσθαι, τέκνον.
 ΟΡ. ἄρ' ἐστὶν ἡ δύστηνος Ἥλεκτρα; θέλεις 80
 μείνωμεν αὐτοῦ κάπακούσωμεν γόων;
 ΠΑΙ. ἦκιστα· μηδὲν πρόσθεν ἢ τὰ Λοξίου
 πειρώμεθ' ἔρδειν κἀπὸ τῶνδ' ἀρχηγετεῖν,
 πατρὸς χέοντες λουτρά· ταῦτα γὰρ φέρειν

νίκην τέ φημι καὶ κράτος τῶν δρωμένων. 85
 ΗΛ. ὦ φάος ἄγνον
 καὶ γῆς ἰσόμοιρ' ἀήρ, ὥς μοι
 πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδὰς,
 πολλὰς δ' ἀντήρεις ἤσθου
 στέρνων πληγὰς αἰμασσομένων, 90
 ὁπότεν δυοφερὰ νύξ ὑπολειφθῆ·
 τὰ δὲ παννυχίδων ἤδη στυγεραὶ
 ξυνίσασ' εὐναὶ μογερῶν οἴκων,
 ὅσα τὸν δύστηνον ἐμὸν θρηνηῶ
 πατέρ', ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον αἴαν 95
 φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξένισεν,
 μήτηρ δ' ἡμῆ χά κοινολεχῆς
 Αἰγισθος ὅπως δρῶν ὑλοτόμοι
 σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει,
 κούδεις τούτων οἴκτος ἀπ' ἄλλης 100
 ἢ μοῦ φέρεται, σοῦ, πάτερ, οὕτως
 αἰκῶς οἰκτρῶς τε θανόντος.
 ἀλλ' οὐ μὲν δὴ
 λήξω θρήνων στυγερῶν τε γόων,
 ἔς τ' ἂν παμφεγγεῖς ἄστρον
 ῥιπὰς, λεύσσω δὲ τόδ' ἡμαρ,
 μὴ οὐ τεκνολέτειρ' ὥς τις ἀηδῶν
 ἐπὶ κωκυτῶ τῶνδε πατρῶων
 πρὸ θυρῶν ἠχῶ πᾶσι προφωνεῖν.
 ὦ δῶμ' Αἴδου καὶ Περσεφόνης, 110
 ὦ χθόνι' Ἐρμῆ καὶ πότνι' Ἄρᾶ
 σεμναὶ τε θεῶν παῖδες Ἐρινύες,
 αἰ τοὺς ἀδίκαθ' ἐθνήσκοντασ ὀρᾶθ',
 αἰ τοὺς εὐνάσ ὑποκλεπτομένους,

86—89 = 103—106.

ἔλθειτ', ἀρήξατε, τίσασθε πατρός 115
 φόνον ἡμετέρου,
 καὶ μοι τὸν ἐμὸν πέμψατ' ἀδελφόν·
 μούνη γὰρ ἄγειν οὐκέτι σωκῶ
 λύπης ἀντίρροπον ἄχθος. 120

ΧΟΡΟΣ.

ὦ παῖ, παῖ δυστανοτάτας
 Ἥλέκτρα ματρός, τίν' ἀεὶ
 τάκεις ὧδ' ἀκόρεστον οἰμωγὰν
 τὸν πάλαι ἐκ δολερᾶσ ἀθεῶτατα
 ματρός ἀλόντ' ἀπάταισ Ἀγαμέμνονα 125
 κακᾶ τε χειρὶ πρόδοτον; ὡς ὁ τάδε πορῶν
 ὄλοιτ', εἰ μοι θέμις τάδ' αὐδᾶν.
 ΗΛ. ὦ γενέθλα γενναίων,
 ἤκειτ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον. 130
 οἶδά τε καὶ ξυνίημι τάδ', οὐ τί με
 φυγγάνει, οὐδ' ἐθέλω προλιπεῖν τόδε,
 μὴ οὐ τὸν ἐμὸν στενάχειν πατέρ' ἄθλιον.
 ἀλλ' ὦ παντοίας φιλότητος ἀμειβόμεναι χάριν,
 ἔᾶτέ μ' ὧδ' ἀλύειν, 135
 αἰᾶ, ἱκνοῦμαι.

ΧΟ. ἀλλ' οὔτοι τὸν γ' ἐξ Αἴδα
 παγκοίνου λίμνας πατέρ' ἀν-
 στάσεις οὔτε γόοισιν οὔτ' ἄνταισ.
 ἀλλ' ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον 140
 ἄλγος ἀεὶ στενάχουσα διόλλυσαι,
 ἐν οἷσ ἀνάλυσίσ ἐστιν οὐδεμία κακῶν.
 τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίει;
 ΗΛ. νήπιος ὅσ τῶν οἰκτρῶσ
 οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται. 145

121—136 = 137—152.

ἀλλ' ἐμέ γ' ἄ στονόεσσ' ἄραρεν φρένας,
 ἃ Ἴτυν, αἶεν Ἴτυν ὀλοφύρεται,
 ὄρνις ἀτυζομένα, Διὸς ἄγγελος.
 ἰὼ παντλάμων Νιόβα, σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεόν,
 ἅτ' ἐν τάφῳ πετραίῳ
 αἰαῖ δακρύεις.

XO. οὔτοι σοὶ μούνα, τέκνον,
 ἄχος ἐφάνη βροτῶν,
 πρὸς ὃ τι σὺ τῶν ἔνδον εἶ περισσά,
 οἷς ὁμόθεν εἶ καὶ γονᾶ ξύναιμος,
 οἷα Χρυσόθεμις ζῶει καὶ Ἰφιάνασσα
 κρυπτᾶ τ' ἀχέων ἐν ἡβᾶ
 ὄλβιος, ὃν ἄ κλεινὰ
 γᾶ ποτε Μνηκηαίων

δέξεται, εὐπατριδᾶν ἕδος, εὐφροني
 βήματι μολόντα τάνδε γᾶν Ὀρέσταν.
 ΗΛ. ὃν γ' ἐγὼ ἀκάματα προσμένονσ' ἄτεκνος,
 τάλαιν', ἀνύμφευτος αἶεν οἴχνῳ,
 δάκρυσι μυδαλέα, τὸν ἀνήνυτον
 οἶτον ἔχουσα κακῶν· ὃ δὲ λάθεται
 ὦν τ' ἔπαθ' ὦν τ' ἐδάη. τί γὰρ οὐκ ἔμοι
 ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατώμενον;
 αἰὲ μὲν γὰρ ποθεῖ
 ποθῶν δ' οὐκ ἀξιοῖ φανῆναι.

XO. θάρσει μοι, θάρσει, τέκνον.
 ἔτι μέγας οὐρανῷ
 Ζεὺς, ὃς ἐφορᾷ πάντα καὶ κρατύνει·
 ᾧ τὸν ὑπεραλγῆ χόλον νέμουσα
 μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο μήτ' ἐπιλάθου·
 χρόνος γὰρ εὐμαρῆς θεός.

153—172 = 173—192.

οὔτε γὰρ ὁ τὰν Κρίσα
 βούνομον ἔχων ἀκτὰν
 παῖς Ἀγαμεμνονίδας ἀπερίτροπος
 οὔθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσων.

ΗΛ. ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη
 βίωτος ἀνέλπιστος, οὐδ' ἔτ' ἀρκῶ·
 ἅτις ἄνευ τεκέων κατατάκομαι,
 ἅς φίλος οὔτις ἀνὴρ ὑπερίσταται,
 ἀλλ' ἀπερεῖ τις ἔποικος ἀναξία
 οἰκονομῷ θαλάμους πατρός, ὧδε μὲν
 ἀεικεῖ σὺν στολᾷ,
 κεναῖς δ' ἀμφίσταμαι τραπέζαις.

XO. οἰκτρὰ μὲν νόστοις αὐδά,
 οἰκτρὰ δ' ἐν κοίταις πατρῷαις
 ὅτε οἱ παγχάλκων ἀνταῖα
 γενύων ὠρμάθη πλαγά.
 δόλος ἦν ὁ φράσας, ἔρος ὁ κτείνας,
 δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες
 μορφάν, εἰτ' οὖν θεὸς εἶτε βροτῶν
 ἦν ὁ ταῦτα πράσσων.

ΗΛ. ᾧ πασᾶν κείνα πλέον ἀμέρα
 ἔλθοῦσ' ἐχθίστα δὴ μοι·
 ᾧ νύξ, ᾧ δειπνῶν ἀρρήτων
 ἔκπαγλ' ἄχθη·

τοῖς ἐμὸς ἴδε πατήρ
 θανάτους αἰκεῖς διδύμαιν χειροῖν,
 αἰ τὸν ἐμὸν εἶλον βίον πρόδοτον, αἰ μ' ἀπώλεσαν·
 οἷς θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος
 ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι,
 μηδέ ποτ' ἀγλαΐας ἀποναίατο

193—212 = 213—232.

- τοιὰδ' ἀνύσαντες ἔργα.
 ΧΟ. φράζου μὴ πρόσω φωνεῖν.
 οὐ γνώμαν ἴσχεις ἐξ οἴων
 τὰ παρόντ' οἰκείας εἰς ἅτας 215
 ἐμπίπτεις οὕτως αἰκῶς;
 πολὺ γὰρ τι κακῶν ὑπερεκθήσω,
 σὰ δυσθύμῳ τίκτους' ἀεὶ
 ψυχᾷ πολέμους· δεῖ τοι δυνατοῖς
 οὐκ ἐριστὰ πλάθειν. 220
 ΗΛ. δεινοῖς ἠναγκάσθη, δεινοῖς·
 ἔξοιδ', οὐ λάθει μ' ὄργα.
 ἀλλ' ἐν γὰρ δεινοῖς οὐ στήσω
 ταύτας ἅτας,
 ὄφρα με βίος ἔχη. 225
 τίνι γὰρ ποτ' ἄν, ὦ φίλια γενέθλα,
 πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος, τίνι φρονοῦντι καίρια;
 ἀνετέ μ' ἀνετε, παράγοροι·
 τάδε γὰρ ἄλυτα κεκλήσεται,
 οὐδέ ποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι
 ἀνάριθμος ὧδε θρήνων. 230
 ΧΟ. ἀλλ' οὖν εὐνοία γ' αὐδῶ,
 μάτηρ ὥσει τις πιστά,
 μὴ τίκειν σ' ἅταν ἄταις. 235
 ΗΛ. καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφν; φέρε,
 πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν;
 ἐν τίνι τοῦτ' ἐβλαστ' ἀνθρώπων;
 μήτ' εἴην ἔντιμος τούτοις
 μήτ', εἰ τῷ πρόσκειμαι χρηστῷ,
 ξυνναίοιμ' εὐκηλος, γονέων
 ἐκτίμους ἴσχουσα πτέρυγας
 ὄξυτόνων γόνων 240

- εἰ γὰρ ὁ μὲν θανὼν γὰρ τε καὶ οὐδὲν ὦν
 κείσεται τάλας,
 οἷ δὲ μὴ πάλιν 245
 δώσουσ' ἀντιφόνους δίκας,
 ἔρροι τ' ἄν αἰδῶς
 ἀπάντων τ' εὐσέβεια θνατῶν. 250
 ΧΟ. ἐγὼ μὲν, ὦ παῖ, καὶ τὸ σὸν σπεύδουσ' ἄμα
 καὶ τοῦμόν αὐτῆς ἤλθον· εἰ δὲ μὴ καλῶς
 λέγω, σὺ νίκα· σοὶ γὰρ ἐψόμεσθ' ἄμα.
 ΗΛ. αἰσχύνομαι μὲν, ὦ γυναῖκες, εἰ δοκῶ
 πολλοῖσι θρήνοις δυσφορεῖν ὑμῖν ἄγαν. 255
 ἀλλ' ἢ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν,
 σύγγνωτε· πῶς γὰρ ἦτις εὐγενῆς γυνή,
 πατρῷ' ὀρῶσα πῆματ', οὐ δροφῆ τάδ' ἄν;
 ἀγῶ κατ' ἤμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἀεὶ
 θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' ὀρῶ· 260
 ἢ πρῶτα μὲν τὰ μητρός, ἢ μ' ἐγείνατο,
 ἐχθιστα συμβέβηκεν· εἶτα δώμασιν
 ἐν τοῖς ἐμαυτῆς τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς
 ξύνειμι, κακ τῶνδ' ἄρχομαι κακ τῶνδέ μοι
 λαβεῖν θ' ὁμοίως καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει. 265
 ἔπειτα ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν,
 ὅταν θρόνοις Ἀλγισθὸν ἐνθακοῦντ' ἴδω
 τοῖσιν πατράοις, εἰσίδω δ' ἐσθήματα
 φοροῦντ' ἐκείνῳ ταῦτ' ἀκαίριον
 σπένδοντα λοιβὰς ἐνθ' ἐκείνον ὤλεσεν, 270
 ἴδω δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν,
 τὸν αὐτοέυτην ἡμῖν ἐν κοίτῃ πατρὸς
 ξὺν τῇ ταλαίνῃ μητρὶ, μητέρ' εἰ χρεῶν
 ταύτην προσανδᾶν τῷδε συγκοιμωμένην·
 ἢ δ' ὧδε τλήμων ὥστε τῷ μιάστορι 275

ξύνεστ', ἐρινὺν οὐτιν' ἐκφοβουμένη·
 ἀλλ' ὥσπερ ἐγγελῶσα τοῖς ποιουμένοις,
 εὐροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν, ἐν ἣ τότε
 πατέρα τὸν ἄμὸν ἐκ δόλου κατέκτανεν,
 ταύτη χοροὺς ἴστησι καὶ μηλοσφαγεῖ 280
 θεοῖσιν ἔμμην' ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις.
 ἐγὼ δ' ὀρῶσ' ἢ δύσμορος κατὰ στέγας
 κλαίω, τέτμηκα, κάπικωκύω πατρὸς
 τὴν δυστάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμένην
 αὐτὴ πρὸς αὐτήν· οὐδὲ γὰρ κλαῖσαι πάρα 285
 τοσόνδ' ὅσον μοι θυμὸς ἠδονὴν φέρει.
 αὐτὴ γὰρ ἢ λόγοισι γενναία γυνή
 φωνοῦσα τοιάδ' ἐξονειδίζει κακά·
 ὦ δύσθεον μίσσημα, σοὶ μόνῃ πατήρ
 τέθνηκεν; ἄλλος δ' οὐτις ἐν πένθει βροτῶν; 290
 κακῶς ὄλοιο, μηδέ σ' ἐκ γόων ποτὲ
 τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοί.
 τάδ' ἐξυβρίζει· πλὴν ὅταν κλύῃ τινὸς
 ἤξοντ' Ὀρέστην· τηνικαῦτα δ' ἐμμανῆς
 βοᾷ παραστᾶσ'· οὐ σύ μοι τῶνδ' αἰτία; 295
 οὐ σὸν τόδ' ἐστὶ τοῦργον, ἦτις ἐκ χειρῶν
 κλέψασ' Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέθου;
 ἀλλ' ἴσθι τοι τίσουσά γ' ἀξίαν δίκην.
 τοιαῦθ' ὑλακτεῖ, σὺν δ' ἐποτρύνει πέλας
 ὁ κλεινὸς αὐτῇ ταῦτ' ἀνυμφίος παρῶν, 300
 ὁ πάντ' ἀνακίς οὔτος, ἢ πᾶσα βλάβη,
 ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος.
 ἐγὼ δ' Ὀρέστην τῶνδε προσμένουσ' ἀεὶ
 παυστήρ' ἐφήξειν ἢ τάλαιν' ἀπόλλυμαι.
 μέλλων γὰρ ἀεὶ δρᾶν τι τὰς οὔσας τέ μου 305
 καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορον.

ἐν οὖν τοιούτοις οὔτε σωφρονεῖν, φίλαι,
 οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεστιν· ἀλλ' ἐν τοι κακοῖς
 πολλή 'στ' ἀνάγκη κάπιτηδεύειν κακά.

- ΧΟ. φέρ' εἰπέ, πότερον ὄντος Αἰγίσθου πέλας 310
 λέγεις τάδ' ἡμῖν ἢ βεβῶτος ἐκ δόμων;
 ΗΛ. ἢ κάρτα· μὴ δόκει μ' ἄν, εἶπερ ἦν πέλας,
 θυραῖον οἰχνεῖν· νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνει.
 ΧΟ. ἢ ~~καὶ~~ ἐγὼ θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους
 τοὺς σοὺς ἰκοίμην, εἶπερ ὧδε ταῦτ' ἔχει; 315
 ΗΛ. ὡς νῦν ἀπόντος ἰσθόρει τί σοι φίλον.
 ΧΟ. καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ· τοῦ κασιγνήτου τί φῆς,
 ἤξοντος ἢ μέλλοντος; εἰδέναι θέλω.
 ΗΛ. φησίεν γε· φάσκων δ' οὐδὲν ὦν λέγει ποεῖ.
 ΧΟ. φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν πράγμ' ἀνήρ πράσσων μέγα.
 ΗΛ. καὶ μὴν ἔγωγ' ἔσωσ' ἐκείνον οὐκ ὄκνη. 321
 ΧΟ. θάρσει· πέφυκεν ἐσθλός, ὥστ' ἀρκεῖν φίλοις.
 ΗΛ. πέποιθ', ἐπεὶ τᾶν οὐ μακρὰν ἔξων ἐγώ.
 ΧΟ. μὴ νῦν ἔτ' εἵπησ μηδέν· ὡς δόμων ὀρῶ
 τὴν σὴν ὄμαιμον ἐκ πατρὸς ταύτου κάσιν, 325
 Χρυσόθεμιν, ἐκ τε μητρός, ἐντάφια χερσῶν
 φέρουσαν, οἷα τοῖς κάτω νομίζεται.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

τίς αὖ σὺ τήνδε πρὸς θυρῶνος ἐξόδοις
 ἐλθοῦσα φωνεῖς, ὦ κασιγνήτη, φάτιν,
 κοῦδ' ἐν χρόνῳ μακρῷ διδαχθῆναι θέλεις 330
 θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά;
 καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα κάμαντὴν ὅτι
 ἀλγῶ 'πὶ τοῖς παροῦσιν· ὥστ' ἄν, εἰ σθένος
 λάβοιμι, δηλώσαιμ' ἄν οἷ' αὐτοῖς φρονῶ.
 νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένη δοκεῖ, 335
 καὶ μὴ δοκεῖν μὲν δρᾶν τι, πημαίνειν δὲ μὴ·

τοιαῦτα δ' ἄλλα καὶ σὲ βούλομαι ποεῖν.
 καίτοι τὸ μὲν δίκαιον οὐχ ἦ γὰρ λέγω,
 ἀλλ' ἦ σὺ κρίνεις· εἰ δ' ἔλευθέραν με δεῖ
 ζῆν, τῶν κρατούντων ἐστὶ πάντ' ἀκουστέα. 340
 ΗΛ. δεινὸν γέ σ' οὐσαν πατρός οὐδ' σὺ παῖς ἔφυς,
 κείνου λεληθῆσθαι, τῆς δὲ τικτούσης μέλειν.
 ἅπαντα γὰρ σοι τὰ μὰ νουθετήματα
 κείνης διδακτά, κούδ' ἐκ σαυτῆς λέγεις.
 ἐπειθ' ἔλοῦ γε θάτερον, ἢ φρονεῖν κακῶς 345
 ἢ τῶν φίλων φρονοῦσα μὴ μνήμην ἔχειν.
 ἦ τις λέγεις μὲν ἀρτίως ὥς, εἰ λάβοις
 σθένος, τὸ τούτων μῖσος ἐκδείξειας ἄν,
 ἐμοῦ δὲ πατρὶ πάντα τιμωρουμένης
 οὔτε ξυνέρδεις τήν τε δρωῶσαν ἐκτρέπεις. 350
 οὐ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δειλίαν ἔχει;
 ἐπεὶ δίδαξον, ἢ μάθ' ἐξ ἐμοῦ, τί μοι
 κέρδος γένοιτ' ἂν τῶνδε ληξάσῃ γόων.
 οὐ ζῶ; κακῶς μὲν, οἶδ', ἐπαρκούντως δ' ἐμοί.
 λυπῶ δὲ τούτους, ὥστε τῷ τεθνηκότι 355
 τιμὰς προσάπτειν, εἰ τις ἔστ' ἐκεῖ χάρις.
 σὺ δ' ἤμιν ἢ μισοῦσα μισεῖς μὲν λόγῳ,
 ἔργῳ δὲ τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ζύνει.
 ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἂν ποτ', οὐδ' εἰ μοι τὰ σὰ
 μέλλοι τις οἴσειν δῶρ', ἐφ' οἴσι νῦν χλιδαῖς, 360
 τούτοις ὑπεικάθοιμι· σοὶ δὲ πλουσία
 τράπεζα κείσθω καὶ περιρροίτω βίος.
 ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοῦμὲ μὴ λυπεῖν μόνον
 βόσκημα· τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν,
 οὐδ' ἂν σὺ, σώφρων γ' οὔσα. νῦν δ' ἐξοῖ
 πατρός 365
 πάντων ἀρίστου παῖδα κεκλήσθαι, καλοῦ

τῆς μητρός· οὔτω γὰρ φανεῖ πλείστοις κακῆ,
 θανόντα πατέρα καὶ φίλους προδοῦσα σούς. ✓
 ΧΟ. μηδὲν πρὸς ὀργήν, πρὸς θεῶν· ὡς τοῖς λόγοις
 ἔνεστιν ἀμφοῖν κέρδος, εἰ σὺ μὲν μάθοις 370
 τοῖς τῆσδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοῖς αὐτῆ πάλιν.
 ΧΡ. ἐγὼ μὲν, ὦ γυναῖκες, ἠθάς εἰμί πως
 τῶν τῆσδε μύθων· οὐδ' ἂν ἐμνήσθην ποτέ,
 εἰ μὴ κακὸν μέγιστον εἰς αὐτὴν ἴδον
 ἦκουσ', ὃ ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γόων. 375
 ΗΛ. φέρ' εἶπέ δὴ τὸ δεινόν· εἰ γὰρ τῶνδ' ἐμοὶ
 μεῖζόν τι λέξεις, οὐκ ἂν ἀντεῖποιμ' ἔτι.
 ΧΡ. ἀλλ' ἐξερῶ σοι πᾶν ὅσον κάτοιδ' ἐγὼ.
 μέλλουσι γὰρ σ', εἰ τῶνδε μὴ λήξεις γόων,
 ἐνταῦθα πέμψειν ἔνθα μὴ ποθ' ἡλίου 380
 φέγγος προσόψει, ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεῖ
 στέγγῃ χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά.
 πρὸς ταῦτα φράξου καὶ με μὴ ποθ' ὕστερον
 παθοῦσα μέμψη· νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν.
 ΗΛ. ἦ ταῦτα δὴ με καὶ βεβούλευνται ποεῖν; 385
 ΧΡ. μάλισθ'· ὅταν περ οἴκαδ' Αἰγισθοῦς μόλη.
 ΗΛ. ἀλλ' ἐξίκοιτο τοῦδ' ἐγὼ εἴνεκ' ἐν τάχει.
 ΧΡ. τί, ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐπηράσω λόγον;
 ΗΛ. ἐλθεῖν ἐκείνου, εἰ τι τῶνδε δρᾶν νοεῖ.
 ΧΡ. ὅπως πάθῃς τί χρῆμα; ποῦ ποτ' εἰ φρενῶν; 390
 ΗΛ. ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὡς προσωτάτω φύγω.
 ΧΡ. βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνείαν ἔχεις;
 ΗΛ. καλὸς γὰρ οὐμὸς βίωτος ὥστε θανμάσαι.
 ΧΡ. ἀλλ' ἦν ἄν, εἰ σὺ γ' εὖ φρονεῖν ἠπίστασο.
 ΗΛ. μὴ μ' ἐκδίδασκε τοῖς φίλοις εἶναι κακῆν. 395
 ΧΡ. ἀλλ' οὐ διδάσκω· τοῖς κρατοῦσι δ' εἰκαθεῖν.
 ΗΛ. σὺ ταῦτα θάπεν· οὐκ ἐμοὺς τρόπους λέγεις.

ΧΡ. καλόν γε μέντοι μή 'ξ ἀβουλίας πεσεῖν.
 ΗΛ. πεσοῦμεθ', εἰ χρή, πατρὶ τιμωρούμενοι.
 ΧΡ. πατήρ δὲ τούτων, οἶδα, συγγνώμην ἔχει. 400
 ΗΛ. ταῦτ' ἐστὶ τᾶπη πρὸς κακῶν ἐπαινέσαι.
 ΧΡ. σὺ δ' οὐχὶ πείσει καὶ συναινέσεις ἐμοί;
 ΗΛ. οὐ δῆτα· μή πω νοῦ τοσόδ' εἶην κενή.
 ΧΡ. χωρήσομαι τὰρ' οἷπερ ἐστάλην ὁδοῦ.
 ΗΛ. ποῖ δ' ἔμπορεύει; τῷ φέρεις τὰδ' ἔμπυρα; 405
 ΧΡ. μήτηρ με πέμπει πατρὶ τυμβεῦσαι χοάς.
 ΗΛ. πῶς εἶπας; ἢ τῷ δυσμενεστάτῳ βροτῶν;
 ΧΡ. ὃν ἔκταν' αὐτή· τοῦτο γὰρ λέξιαι θέλεις.
 ΗΛ. ἐκ τοῦ φίλων πεισθεῖσα; τῷ τοῦτ' ἤρεσεν;
 ΧΡ. ἐκ δειματός του νυκτέρου, δοκεῖν ἐμοί. 410
 ΗΛ. ὦ θεοὶ πατρῶοι, συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν.
 ΧΡ. ἔχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι;
 ΗΛ. εἴ μοι λέγοις τὴν ὕψιν, εἴποισ' ἂν τότε.
 ΧΡ. ἀλλ' οὐ κάτοιδα πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι.
 ΗΛ. λέγ' ἀλλὰ τοῦτο· πολλά τοι σμικροὶ λόγοι 415
 ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς.
 ΧΡ. λόγος τις αὐτήν ἐστιν εἰσιδεῖν πατρὸς
 τοῦ σοῦ τε κάμου δευτέραν ὁμιλίαν
 ἐλθόντος ἐς φῶς· εἶτα τόνδ' ἐφέστιον
 πῆξιαι λαβόντα σκῆπτρον οὐφόρει ποτὲ 420
 αὐτός, τανῦν δ' Αἰγισθος· ἐκ δὲ τοῦδ' ἄνω
 βλαστεῖν βρόντα θαλλόν, ᾧ κατάσκιον
 πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα.
 τοιαῦτά του παρόντος, ἠνίχ' Ἥλιω
 δεικνῦσι τοῦναρ, ἔκλυον ἐξηγουμένου. 425
 πλείω δὲ τούτων οὐ κάτοιδα, πλὴν ὅτι
 πέμπει με κείνη τοῦδε τοῦ φόβου χάριν.
 πρὸς νῦν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν

ἔμοι πιθέσθαι μηδ' ἀβουλία πεσεῖν·
 εἰ γὰρ μ' ἀπώσει, σὺν κακῷ μέτει πάλιν. 430
 ΗΛ. ἀλλ' ὦ φίλη, τούτων μὲν ὧν ἔχεις χεροῖν
 τύμβῳ προσάψης μηδέν· οὐ γὰρ σοι θέμις
 οὐδ' ὄσιον ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἰστάναι
 κτερίσματ' οὐδὲ λουτρὰ προσφέρειν πατρί·
 ἀλλ' ἢ πνοαῖσιν ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει 435
 κρύψον νιν, ἔνθα μή ποτ' εἰς εὐνὴν πατρὸς
 τούτων πρόσσεισι μηδέν· ἀλλ' ὅταν θάνη,
 κειμήλι' αὐτῇ ταῦτα σφρέσθω κάτω.
 ἀρχὴν δ' ἄν, εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνή
 πασῶν ἔβλαστε, τάσδε δυσμενεῖς χοάς 440
 οὐκ ἂν ποθ' ὄν γ' ἔκτεινε, τῷδ' ἐπέστεφε.
 σκέψαι γὰρ εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ
 γέρα τὰδ' οὖν τάφοισι δέξεσθαι νέκυς,
 ὕφ' ἧς θανῶν ἄτιμος, ὥστε δυσμενής,
 ἔμασχαλίσθη, κἀπὶ λουτροῖσιν κάρῳ 445
 κηλίδας ἐξέμαξεν. ἄρα μὴ δοκεῖς
 λυτήρι' αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν;
 οὐκ ἐστιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μέθες· σὺ δὲ
 τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας
 κάμου ταλαίνης, σμικρὰ μὲν τὰδ', ἀλλ' ὄμως 451
 ἄχω, δὸς αὐτῷ, τήνδ' ἀλιπαρῆ τρίχα
 καὶ ζῶμα τοῦμόν οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον.
 αἰτοῦ δὲ προσπίτνουσα γῆθεν εὐμενῆ
 ἡμῖν ἀρωγὸν αὐτὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν,
 καὶ παῖδ' Ὀρέστην ἐξ ὑπερτέρας χειρὸς 455
 ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδί,
 ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἀφνεωτέραις
 χειρσὶν στέψωμεν ἢ τανῦν δωρούμεθα.
 οἶμαι μὲν οὖν, οἶμαί τι κάκείνω μέλον

- πέμψαι τὰδ' αὐτῇ δυσπρόσοπτ' ὄνειράτα· 460
 ὄμωσ δ', ἀδελφή, σοί θ' ὑπούργησον τὰδε
 ἐμοί τ' ἄρωγὰ τῷ τε φιλότατῳ βροτῶν
 πάντων, ἐν Ἄιδου κειμένῳ κοινῷ πατρὶ.
 ΧΟ. πρὸς εὐσέβειαν ἢ κόρη λέγει· σὺ δέ,
 εἰ σωφρονήσεις, ὦ φίλη, δράσεις τάδε. 465
 ΧΡ. δράσω· τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον
 δυοῖν ἐρίζειν, ἀλλ' ἐπισπεύδειν τὸ δρᾶν.
 πειρωμένη δὲ τῶνδε τῶν ἔργων ἐμοὶ
 σιγῇ παρ' ὑμῶν, πρὸς θεῶν, ἔστω, φίλαι·
 ὡς εἰ τὰδ' ἢ τεκοῦσα πεύσεται, πικρὰν 470
 δοκῶ με πείραν τήνδε τολμήσειν ἔτι.
 ΧΟ. εἰ μὴ γὰρ παράφρων μάντις ἔφην καὶ γνώμας
 λειπομένα σοφᾶς,
 εἶσιν ἂ πρόμαντις 475
 Δίκα, δίκαια φερομένα χεροῖν κράτη·
 μέτεισιν, ὦ τέκνον, οὐ μακροῦ χρόνου.
 ὕπεστί μοι θράσος,
 ἀδυπνώω κλύουσιν 480
 ἀρτίως ὄνειράτων.
 οὐ γὰρ ποτ' ἀμναστῆ γ' ὁ φύσας Ἑλλάνων ἄναξ,
 οὐδ' ἂ παλαιὰ χαλκόπλακτος ἀμφάκης γένους,
 ἂ νιν κατέπεφνευ αἰσχίσταις ἐν αἰκίαις. 486
 ἤξει καὶ πολύπους καὶ πολύχειρ ἂ δεινοῖς 488
 κρυπτομένα λόγοις 490
 χαλκόπους Ἐρινύς.
 ἄλεκτρον ἄννομα γὰρ ἐπέβα μαιφόνων
 γάμων ἀμιλλήμαθ' οἷσιν οὐ θέμις.
 πρὸ τῶνδ' ἐτοίμ' ἔχει 495
 ἄλλο μῆποδ' ἡμῖν

472—487=488—503.

- ἄψεγες πελᾶν τέρας
 τοῖς δρωῶσι καὶ συνδρωῶσιν. ἢ τοι μαντεῖαι βροτῶν
 οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὄνειροις οὐδ' ἐν θεσφότοις, 500
 εἰ μὴ τόδε φάσμα νυκτὸς εὖ κατασχῆσει.
 ὦ Πέλοπος ἂ πρόσθεν 504
 πολύπονος ἰππεία, 505
 ὡς ἔμολες αἰανῆς
 τᾶδε γὰρ.
 εὔτε γὰρ ὁ ποντισθεῖς
 Μυρτίλος ἐκοιμάθη,
 παγχρύσων ἐκ δίφρων 510
 δυστάνοις αἰκίαις
 πρόρριζος ἐκριφθεῖς,
 οὐ τί πω
 ἔλιπεν ἐκ τοῦδ' οἴκου
 πολύπονος αἰκία. 515

ΚΑΤΤΑΙΜΗΣΤΡΑ.

- ἀνειμένη μὲν, ὡς ἔοικας, αὖ στρέφει·
 οὐ γὰρ πάρεστ' Αἰγισθος, ὃς σ' ἐπεῖχ' ἀεὶ
 μὴ τοι θυραῖαν γ' οὔσαν αἰσχύνειν φίλους·
 νῦν δ' ὡς ἄπεστ' ἐκεῖνος, οὐδὲν ἐντρέπει
 ἐμοῦ γε· καίτοι πολλὰ πρὸς πολλοὺς με δὴ 520
 ἐξεῖπας ὡς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης
 ἄρχω, καθυβρίζουσα καὶ σὲ καὶ τὰ σά·
 ἐγὼ δ' ὕβριν μὲν οὐκ ἔχω, κακῶς δέ σε
 λέγω κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν θαμά.
 πατὴρ γὰρ, οὐδὲν ἄλλο, σοὶ πρόσχημ' ἀεὶ 525
 ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν. ἐξ ἐμοῦ· καλῶς
 ἔξοιδα· τῶνδ' ἄρρησις οὐκ ἐνεστί μοι·
 ἢ γὰρ Δίκη νιν εἶλεν, οὐκ ἐγὼ μόνη,
 ἢ χρῆν σ' ἀρήγειν, εἰ φρονοῦσ' ἐτύγχανες·

ἐπει πατήρ σός οὔτος, ὃν θρηνεῖς ἀεὶ, 530
 τὴν σὴν ὄμαιμον μῦνος Ἑλλήνων ἔτλη
 θῦσαι θεοῖσιν, οὐκ ἴσον καμῶν ἐμοὶ
 λύπης, ὅς ἔσπειρ', ὥσπερ ἡ τίκονσ' ἐγώ.
 εἶεν, δίδαξον δὴ με τοῦ χάριν τίνων
 ἔθυσεν αὐτήν· πότερον Ἀργείων ἔρεῖς; 535
 ἀλλ' οὐ μετὴν αὐτοῖσι τὴν γ' ἐμὴν κτανεῖν.
 ἀλλ' ἀντ' ἀδελφοῦ δῆτα Μενέλεω κτανῶν
 τᾶμ', οὐκ ἐμελλε τῶνδ' ἐμοὶ δώσειν δίκην;
 πότερον ἐκείνῳ παῖδες οὐκ ἦσαν διπλοῖ, 539
 οὐς τῆσδε μᾶλλον εἰκὸς ἦν θνήσκειν, πατρὸς
 καὶ μητρὸς ὄντας, ἧς ὁ πλοῦς ὄδ' ἦν χάριν;
 ἢ τῶν ἐμῶν Ἰδίας τιν' ἕμερον τέκνων
 ἢ τῶν ἐκείνης ἔσχε δαίσασθαι πλέον;
 ἢ τῶν πανώλει πατρὶ τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ
 παίδων πόθος παρεῖτο, Μενέλεω δ' ἐνήν; 545
 οὐ ταῦτ' ἀβούλου καὶ κακοῦ γνώμην πατρὸς;
 δοκῶ μὲν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω·
 φαίη δ' ἂν ἡ θανοῦσά γ', εἰ φωνὴν λάβοι.
 ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις
 δύσθυμος· εἰ δὲ σοὶ δοκῶ φρονεῖν κακῶς, 550
 γνώμην δικαίαν σχοῦσα τοὺς πέλας ψέγε.
 ΗΛ. ἔρεῖς μὲν οὐχὶ νῦν γέ μ' ὡς ἄρξασά τι
 λυπηρὸν εἶτα σοῦ τᾶδ' ἐξήκουσ' ὑπο·
 ἀλλ' ἦν ἐφῆς μοι, τοῦ τεθνηκότος θ' ὕπερ
 λέξαιμ' ἂν ὀρθῶς τῆς κασιγνήτης θ' ὁμοῦ. 555
 ΚΛ. καὶ μὴν ἐφίημ'· εἰ δέ μ' ὦδ' ἀεὶ λόγους
 ἐξήρχες, οὐκ ἂν ἦσθα λυπηρὰ κλύειν.
 ΗΛ. καὶ δὴ λέγω σοι. πατέρα φῆς κτεῖναι. τίς ἂν
 τούτου λόγος γένοιτ' ἂν αἰσχίων ἔτι,
 εἴτ' οὖν δικαίως εἶτε μή; λέξω δέ σοι 560

ὡς οὐ δίκη γ' ἔκτεινας, ἀλλὰ σ' ἔσπασεν
 πειθῶ κακοῦ πρὸς ἄνδρος, ᾧ τανῦν ξύνει.
 ἐροῦ δὲ τὴν κυναγὸν Ἀρτεμιν, τίνος
 ποινὰς τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχ' ἐν Ἀὐλίδι·
 ἢ γὰρ φράσω· κείνης γὰρ οὐ θέμις μαθεῖν. 565
 πατήρ ποθ' οὐμός, ὡς ἐγὼ κλύω, θεᾶς
 παλῶν κατ' ἄλσος ἐξεκλήθησεν ποδοῖν
 στικτὸν κεράστην ἔλαφον, οὗ κατὰ σφαγὰς
 ἐκκομπάσας ἔπος τι τυγχάνει βαλῶν.
 κακ' τοῦδε μηνίσασα Λητώα κόρη 570
 κατεῖχ' Ἀχαιοὺς, ὡς πατήρ ἀντίσταθμον
 τοῦ θηρὸς ἐκθύσειε τὴν αὐτοῦ κόρην.
 ὦδ' ἦν τὰ κείνης θύματ'· οὐ γὰρ ἦν λύσις
 ἄλλη στρατῶ πρὸς οἶκον οὐδ' εἰς Ἴλιον.
 ἀνθ' ὧν, βιασθεῖς πολλὰ κἀντιβάς, μόλις 575
 ἔθυσεν αὐτήν, οὐχὶ Μενέλεω χάριν.
 εἰ δ' οὖν, ἐρῶ γὰρ καὶ τὸ σόν, κείνον θέλων
 ἐπωφελῆσαι ταῦτ' ἔδρα, τούτου θανεῖν
 χρῆν αὐτὸν εἶνεκ' ἐκ σέθεν; ποίῳ νόμῳ;
 ὄρα τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς 580
 μὴ πῆμα σαυτῆ καὶ μετὰγνοίαν τιθῆς.
 εἰ γὰρ κτενοῦμεν ἄλλον ἀντ' ἄλλου, σύ τοι
 πρώτη θάνοις ἂν, εἰ δίκης γε τυγχάνοις.
 ἀλλ' εἰσόρα μὴ σκῆψιν οὐκ οὔσαν τίθης.
 εἰ γὰρ θέλεις, δίδαξον ἀνθ' ὄτου τανῦν 585
 αἰσχιστα πάντων ἔργα δρωῶσα τυγχάνεις,
 ἧτις ξυνεύδεις τῶ παλαμναίῳ, μεθ' οὗ
 πατέρα τὸν ἄμουν πρόσθεν ἐξαπώλεσας,
 καὶ παιδοποιεῖς, τοὺς δὲ πρόσθεν εὐσεβεῖς
 καὶ εὐσεβῶν βλαστόντας ἐκβαλοῦσ' ἔχεις. 590
 πῶς ταῦτ' ἐπαινέσαιμ' ἂν; ἢ καὶ ταῦτ' ἔρεῖς

- ὡς τῆς θυγατρὸς ἀντίποινα λαμβάνεις,
 αἰσχροῦς, εἴαν περ καὶ λέγῃς· οὐ γὰρ καλὸν
 ἐχθροῖς γαμείσθαι τῆς θυγατρὸς εἴνεκα.
 ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ νουθετεῖν ἔξεστί σε, 595
 ἢ πᾶσαν ἴης γλῶσσαν ὡς τὴν μητέρα
 κακοστομοῦμεν. καὶ σ' ἔγωγε δεσπότην
 ἢ μητέρ' οὐκ ἔλασσον εἰς ἡμᾶς νέμω,
 ἢ ζῶ βίον μοχθηρόν, ἐκ τε σοῦ κακοῖς
 πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα τοῦ τε συννόμου 600
 ὃ δ' ἄλλος ἔξω, χεῖρα σὴν μόλις φηγών,
 τλήμων Ὀρέστης δυστυχῆ τρίβει βίον·
 ὄν πολλὰ δὴ με σοὶ τρέφειν μιάστορα
 ἐπητιάσω· καὶ τόδ', εἴπερ ἔσθενον,
 ἔδρων ἄν, εὖ τοῦτ' ἴσθι· τοῦδέ γ' εἴνεκα 605
 κήρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας, εἴτε χρεῖς κακῆν
 εἴτε στόμαργον εἴτ' ἀναιδείας πλέαν.
 εἰ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ἴδρις,
 σχεδόν τι τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν.
- ΧΟ. ὄρω μένος πνέουσας· εἰ δὲ σὺν δίκη 610
 ξύνεστι, τοῦδε φροντίδ' οὐκέτ' εἰσορῶ.
- ΚΛ. ποίας δ' ἔμοι δεῖ πρός γε τήνδε φροντίδος,
 ἦτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὑβρίσεν,
 καὶ ταῦτα τηλικούτος; ἄρά σοι δοκεῖ
 χωρεῖν ἄν εἰς πᾶν ἔργον αἰσχύνῃς ἄτερ; 615
- ΗΛ. εὖ νυν ἐπίστω τῶνδέ μ' αἰσχύνῃν ἔχειν,
 καὶ μὴ δοκῶ σοι· μανθάνω δ' ὀπιούνεκα
 ἔξωρα πράσσω κούκ ἔμοι προσεικότα.
 ἀλλ' ἢ γὰρ ἐκ σοῦ δυσμένεια καὶ τὰ σά
 ἔργ' ἐξαναγκάζει με ταῦτα δρᾶν βία· 620
 αἰσχροῖς γὰρ αἰσχρὰ πράγματ' ἐκιδάσκειται.
- ΚΛ. ὦ θορέμμ' ἀναιδές, ἢ σ' ἐγὼ καὶ τᾶμ' ἔπη

- καὶ τᾶργα τὰμὰ πόλλ' ἄγαν λέγειν ποεῖ.
 ΗΛ. σὺ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγώ· σὺ γὰρ ποεῖς
 τοῦργον· τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὐρίσκειται. 625
- ΚΛ. ἀλλ' οὐ μὰ τὴν δέσποιναν Ἄρτεμιν θράσους
 τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις, εὖτ' ἂν Αἰγισθος μόλη.
- ΗΛ. δρᾶς; πρὸς ὄργῃν ἐκφέρει, μεθεῖσά μοι
 λέγειν ἂ χροῖζοιμ', οὐδ' ἐπίστασαι κλύειν.
- ΚΛ. οὔκουν ἐάσεις οὐδ' ὑπ' εὐφήμου βοῆς 630
 θῦσαι μ', ἐπειδὴ σοὶ γ' ἐφήκα πᾶν λέγειν;
- ΗΛ. ἐῶ, κελεύω, θῦε· μηδ' ἐπαιτιῶ
 τοῦμόν στόμ', ὡς οὐκ ἂν πέρα λέξαιμ' ἔτι.
- ΚΛ. ἔπαιρε δὴ σὺ θυμάθ' ἢ παροῦσά μοι
 πάγκαρπ', ἄνακτι τῷδ' ὅπως λυτηρίους 635
 εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων, ἂ νῦν ἔχω.
 κλύοις ἂν ἦδη, Φοῖβε προστατήριε,
 κεκρυμμένην μου βᾶξιν· οὐ γὰρ ἐν φίλοις
 ὁ μῦθος, οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρόπει
 πρὸς φῶς παρούσης τῆσδε πλησίας ἔμοι, 640
 μὴ σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσω βοῆ
 σπείρη ματαίαν βᾶξιν εἰς πᾶσαν πόλιν.
 ἀλλ' ὦδ' ἄκουε· τῆδε γὰρ κἀγὼ φράσω.
 ἂ γὰρ προσεῖδον νυκτὶ τῆδε φάσματα
 δισσῶν ὀνειρῶν, ταῦτά μοι, Λύκει' ἀναξ, 645
 εἰ μὲν πέφηεν ἐσθλά, δὸς τελεσφόρα,
 εἰ δ' ἐχθρά, τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες·
 καὶ μὴ με πλούτου τοῦ παρόντος εἴ τινες
 δόλοισι βουλεύουσιν ἐμβαλεῖν, ἐφῆς,
 ἀλλ' ὦδέ μ' αἰεὶ ζῶσαν ἀβλαβεῖ βίῳ 650
 δόμους Ἀτρειδῶν σκηπτρά τ' ἀμφέπειν τάδε,
 φίλοισί τε ξυνοῦσαν οἷς ξύνειμι νῦν
 εὐήμεροῦσαν καὶ τέκνων ὅσων ἔμοι

- δύσνοια μὴ πρόσεστιν ἢ λύπη πικρά.
 ταῦτ', ὦ Λύκει' Ἀπολλων, ἵλεως κλύων 655
 δὸς πᾶσιν ἡμῖν ὥσπερ ἐξαιτούμεθα.
 τὰ δ' ἄλλα πάντα καὶ σιωπώσης ἐμοῦ
 ἐπαξιῶ σε δαίμον' ὄντ' ἐξειδέναι.
 τοὺς ἐκ Διὸς γὰρ εἰκὸς ἐστὶ πάνθ' ὄραν.
 ΠΑΙ. ξέναι γυναῖκες, πῶς ἂν εἰδείην σαφῶς 660
 εἰ τοῦ τυράννου δώματ' Αἰγίσθου τάδε;
 ΧΘ. τὰδ' ἐστίν, ὦ ξέν'. αὐτὸς ἤκασας καλῶς.
 ΠΑΙ. ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ
 κείνου; πρέπει γὰρ ὡς τύραννος εἰσορᾶν.
 ΧΘ. μάλιστα πάντων· ἦδε σοι κείνη πάρα. 665
 ΠΑΙ. ὦ χαῖρ', ἄνασσα· σοὶ φέρων ἤκω λόγους
 ἠδεῖς φίλου παρ' ἀνδρὸς Αἰγίσθου θ' ὁμοῦ.
 ΚΑ. ἐδεξάμην τὸ ῥηθέν· εἰδέναι δέ σου
 πρώτιστα χρῆζω τίς σ' ἀπέστειλεν βροτῶν.
 ΠΑΙ. Φανοτεὺς ὁ Φωκεὺς, πράγμα πορσύνων μέγα.
 ΚΑ. τὸ ποῖον, ὦ ξέν'; εἶπέ· παρὰ φίλου γὰρ ὦν 671
 ἀνδρὸς, σάφ' οἶδα, προσφιλεῖς λέξεις λόγους.
 ΠΑΙ. τέθνηκ' Ὀρέστης· ἐν βραχεῖ ξυνθεῖς λέγω.
 ΗΛ. οὐ γὰρ τάλαιν', ὄλωλα τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ.
 ΚΛ. τί φῆς, τί φῆς, ὦ ξεῖνε; μὴ ταύτης κλύε. 675
 ΠΑΙ. θανόντ' Ὀρέστην νῦν τε καὶ πάλαι λέγω.
 ΗΛ. ἀπωλόμην δύστηνος, οὐδέν εἰμ' ἔτι.
 ΚΛ. σὺ μὲν τὰ σαυτῆς πράσσει, ἐμοὶ δὲ σύ, ξεῖνε,
 τάληθες εἶπέ, τῷ τρόπῳ διόλλυται;
 ΠΑΙ. κάπεμπόμην πρὸς ταῦτα καὶ τὸ πᾶν φράσω. 680
 κείνος γὰρ ἐλθὼν εἰς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
 πρόσχημ' ἀγῶνος Δελφικῶν ἄθλων χάριν,
 ὅτ' ἤσθητ' ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων
 δρόμον προκηρύξαντος, οὗ πρώτη κρίσις,

- εἰσῆλθε λαμπρός, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας· 685
 δρόμου δ' ἰσώσας τάφέσει τὰ τέρματα
 νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας.
 χῶπως μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω
 οὐκ οἶδα τοιοῦθ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη·
 ἐν δ' ἴσθ'· ὅσων γὰρ εἰσεκέρουσαν βραβῆς 690
 [δρόμων διαύλων πένταθλ' ἂ νομίζεται],
 τούτων ἐνεγκῶν πάντα τάπινικια
 ὠλβίζετ', Ἀργεῖος μὲν ἀνακαλούμενος,
 ὄνομα δ' Ὀρέστης, τοῦ τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
 Ἀγαμέμνονος στρατεύμ' ἀγείραντός ποτε. 695
 καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦθ'· ὅταν δέ τις θεῶν
 βλάβη, δύναται ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν.
 κείνος γὰρ ἄλλης ἡμέρας, ὅθ' ἵππικῶν
 ἦν ἡλίου τέλλοντος ὠκύπους ἀγῶν,
 εἰσῆλθε πολλῶν ἀρματηλατῶν μετὰ. 700
 εἷς ἦν Ἀχαιός, εἷς ἀπὸ Σπάρτης, δύο
 Αἰβυες ζυγωτῶν ἀρμάτων ἐπιστάται·
 κἀκείνος ἐν τούτοισι, Θεσσαλὰς ἔχων
 ἵππους, ὁ πέμπτος· ἔκτος ἐξ Αἰτωλίας
 ξανθαῖσι πῶλοις· ἔβδομος Μάγνης ἀνήρ· 705
 ὁ δ' ὄγδοος λεύκιππος, Αἰνιᾶν γένος·
 ἕνατος Ἀθηναίων τῶν θεοδμήτων ἄπο·
 Βοιωτὸς ἄλλος, δέκατον ἐκπληρῶν ὄχου.
 στάντες δ' ἴν' αὐτοὺς οἱ τεταγμένοι βραβῆς
 κλήρους ἐπηλαν καὶ κατέστησαν δίφρους, 710
 χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ἤξαν· οἱ δ' ἅμα
 ἵπποις ὁμοκλήσαντες ἠνίας χεροῖν
 ἔσεισαν· ἐν δὲ πᾶς ἐμεστῶδη δρόμος
 κτύπον κροτητῶν ἀρμάτων· κόνις δ' ἄνω
 φορεῖθ'· ὁμοῦ δὲ πάντες ἀναμειγμένοι 715

φείδοντο κέντρων οὐδέν, ὡς ὑπερβάλοι
 χνόας τις αὐτῶν καὶ φρουράγμαθ' ἵππικά.
 ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις
 ἤφριζον, εἰσέβαλλον ἵππικαὶ πνοαί.
 κείνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων 720
 ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα, δεξιόν τ' ἀνεῖς
 σειραῖον ἵππον εἶργε τὸν προσκειμένον.
 καὶ πρὶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἕστασαν δίφροι·
 ἔπειτα δ' Αἰνιᾶνος ἀνδρὸς ἄστομοι
 πῶλοι βία φέρουσιν· ἐκ δ' ὑποστροφῆς 725
 τελοῦντες ἔκτον ἔβδομόν τ' ἤδη δρόμον
 μέτωπα συμπαίουσι Βαρκαίοις ὄχοι·
 κἀντεῦθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἑνὸς κακοῦ
 ἔθραυε κἀνέπιπτε, πᾶν δ' ἐπίμπλατο
 ναυαγίων Κρισαίων ἵππικῶν πέδον. 730
 γνούς δ' οὐξ Ἀθηνῶν δεινὸς ἠνιοστρόφος
 ἔξω παρασπᾶ κἀνοκωχεύει παρεῖς
 κλύδων' ἐφιππον ἐν μέσῳ κνκῶμενον.
 ἤλαυνε δ' ἐσχατος μὲν, ὑστέρας ἔχων
 πώλους Ὀρέστης, τῷ τέλει πίστιν φέρων· 735
 ὅπως δ' ὄρᾳ μόνον νιν ἐλλελειμμένον,
 ὄξυν δι' ὧτων κέλαδον ἐνσεισας θοαῖς
 πώλοις διώκει, κἀξισώσαντε ζυγὰ
 ἤλαυνέτην, τότε ἄλλος, ἄλλοθ' ἄτερος
 κᾶρα προβάλλων ἵππικῶν ὀχημάτων. 740
 καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀσφαλεῖς δρόμους
 ὦρμαθ' ὁ τλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων·
 ἔπειτα λύων ἠνίαν ἀριστερὰν
 κάμπτοντος ἵππου λανθάνει στήλην ἄκραν
 παίσας· ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας 745
 κἀξ ἀντύγων ὤλισθεν· ἐν δ' ἐλίσσεται

τμητοῖς ἱμάσι· τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ
 πῶλοι διεσπάρησαν ἐς μέσον δρόμον.
 στρατὸς δ' ὅπως ὄρᾳ νιν ἐκπεπτωκότα
 δίφρων, ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν, 750
 οἷ' ἔργα δράσας οἷα λαγχάνει κακά,
 φορούμενος πρὸς οὐδας, ἄλλοτ' οὐρανῷ
 σκέλη προφαίνων, ἔς τέ νιν διφρηλάται,
 μόλις κατασχεθόντες ἵππικὸν δρόμον,
 ἔλυσαν αἱματηρόν, ὥστε μηθένα 755
 γυνῶναι φίλων ἰδόντ' ἂν ἄθλιον δέμας.
 καὶ νιν πυρᾷ κέαντες εὐθύς ἐν βραχεῖ
 χαλκῷ μέγιστον σῶμα δειλαιᾶς σποδοῦ
 φέρουσιν ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι,
 ὅπως πατρώας τύμβον ἐκλάχη χθονός. 760
 τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστίν, ὡς μὲν ἐν λόγῳ
 ἀλγεινά, τοῖς δ' ἰδοῦσιν, οἷπερ εἶδομεν,
 μέγιστα πάντων ὧν ὅπῃ' ἐγὼ κακῶν.
 ΧΟ. φεῦ φεῦ· τὸ πᾶν δὴ δεσπότηασι τοῖς πάλαι
 πρόρριζον, ὡς ἔοικεν, ἐφθάρται γένος. 765
 ΚΛ. ὦ Ζεῦ, τί ταῦτα, πότερον εὐτυχῆ λέγω
 ἢ δεινὰ μὲν, κέρδη δέ; λυπηρῶς δ' ἔχει,
 εἰ τοῖς ἐμαντῆς τὸν βίον σφῶζω κακοῖς.
 ΠΑΙ. τί δ' ὦδ' ἀθυμεῖς, ὦ γύναι, τῷ νῦν λόγῳ;
 ΚΛ. δεινὸν τὸ τίκτειν ἐστίν· οὐδὲ γὰρ κακῶς 770
 πάσχοντι μῖσος ὧν τέκη προσγίγνεται.
 ΠΑΙ. μάτην ἄρ' ἡμεῖς, ὡς ἔοικεν, ἤκομεν.
 ΚΛ. οὔτοι μάτην γε· πῶς γὰρ ἂν μάτην λέγοις,
 εἰ μοι θανόντος πίστι' ἔχων τεκμήρια 775
 προσῆλθες, ὅστις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγῶς,
 μαστῶν ἀποστάς καὶ τροφῆς ἐμῆς, φυγὰς
 ἀπεξενούτο καὶ μ', ἐπεὶ τῆσδε χθονός

ἐξῆλθεν, οὐκέτ' εἶδεν, ἐγκαλῶν δέ μοι
φόνους πατρῶους δεῖν' ἐπηπείλει τελεῖν;
ὥστ' οὔτε νυκτὸς ὕπνον οὔτ' ἐξ ἡμέρας
ἐμὲ στεγάζειν ἠδύν, ἀλλ' ὁ προστατῶν
χρόνος διηγέ μ' αἰέν ὡς θανουμένην.
νῦν δ' — ἡμέρα γὰρ τῆδ' ἀπηλλάγη φόβου
πρὸς τῆσδ' ἐκείνου θ'. ἦδε γὰρ μείζων βλάβη
ξύνοικος ἦν μοι, τοῦμυν ἐκπίνουσ' αἰ
ψυχῆς ἄκρατον αἷμα — νῦν δ' ἐκηλά που
τῶν τῆσδ' ἀπειλῶν εἴνεχ' ἡμερεύσομεν.

ΗΛ. οἴμοι τάλαινα· νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα,
Ὁρέστα, τὴν σὴν ξυμποράν, ὅθ' ὥδ' ἔχων
πρὸς τῆσδ' ὑβρίζει μητρός. ἄρ' ἔχει καλῶς; 790

ΚΛ. οὔτοι σὺ κείνος δ' ὡς ἔχει καλῶς ἔχει.

ΗΛ. ἄκουε, νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρτίως.

ΚΛ. ἤκουσεν ὧν δεῖ κάπεκύρωσεν καλῶς.

ΗΛ. ὑβρίξε· νῦν γὰρ εὐτυχοῦσα τυγχάνεις.

ΚΛ. οὔκουν Ὁρέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε. 795

ΗΛ. πεπαύμεθ' ἡμεῖς, οὐχ ὅπως σὲ παύσομεν.

ΚΛ. πολλῶν ἂν ἦκοις, ὦ ξέν', ἄξιός τε χεῖν,
εἰ τήνδ' ἐπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς.

ΠΑΙ. οὔκοῦν ἀποστείχοιμ' ἂν, εἰ τάδ' εὖ κυρεῖ.

ΚΛ. ἦκιστ' ἐπέειπερ οὔτ' ἐμοῦ κατάξι' ἂν
πράξιαις οὔτε τοῦ πορεύσαντος ξένου.
ἀλλ' εἰσιθ' εἴσω· τήνδε δ' ἐκτοθεν βοᾶν
ἔα τά θ' αὐτῆς καὶ τὰ τῶν φίλων κακά.

ΗΛ. ἄρ' ὑμῖν ὡς ἀλγοῦσα κἀδυνωμένη
δεινῶς δακρῦσαι κἀπικωκῦσαι δοκεῖ
τὸν υἱὸν ἢ δύστηνος ὥδ' ὀλωλότα;
ἀλλ' ἐγγελῶσα φροῦδος. ὦ τάλαινα' ἐγώ·
Ὁρέστα φίλιανθ', ὡς μ' ἀπώλεσας θανάων.

ἀποσπάσας γὰρ τῆς ἐμῆς οἴχει φρενὸς
αἶ μοι μόναι παρῆσαν ἐλπίδων ἔτι, 810
σὲ πατρός ἤξειν ζῶντα τιμωρόν ποτε
κάμοῦ ταλαίνης. νῦν δὲ ποῖ με χρῆ μολεῖν;
μόνη γὰρ εἰμι, σοῦ τ' ἀπεστερημένη
καὶ πατρός. ἦδη δεῖ με δουλεύειν πάλιν
ἐν τοῖσιν χθίστοισιν ἀνθρώπων ἐμοὶ 815
φονεῦσι πατρός. ἄρά μοι καλῶς ἔχει;
ἀλλ' οὐ τι μὴν ἐγῶγε τοῦ λοιποῦ χρόνου
ξύνοικος, ὅμνυμ', ἀλλὰ τῆδε πρὸς πύλην
παρεῖς' ἐμαυτὴν ἄφιλος ἀνάνῳ βίον.

πρὸς ταῦτα καινέτω τις, εἰ βαρύνεται, 820
τῶν ἔνδον ὄντων· ὡς χάρις μὲν, ἦν κτάνη,
λύπη δ', ἐὰν ζῶ· τοῦ βίου δ' οὐδείς πόθος.

ΧΟ. ποῦ ποτε κεραννοὶ Διὸς ἢ ποῦ φαέθων Ἄλιος,
εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες 825

κρύπτουσιν ἔκηλοι;

ΗΛ. ἔξ, αἰαῖ.

ΧΟ. ὦ παῖ, τί δακρῦεις;

ΗΛ. φεῦ.

ΧΟ. μηδὲν μέγ' ἀύσης. 830

ΗΛ. ἀπολεῖς. ΧΟ. πῶς;

ΗΛ. εἰ τῶν φανερῶς οἰχομένων εἰς Αἴδαν ἐλπίδ' ὑποί-
σεις, κατ' ἐμοῦ τακομένας μᾶλλον ἐπεμβάσει. 836

ΧΟ. οἶδα γὰρ ἀνακτ' Ἀμφιάρεων χρυσοδέτοις ἔρκεσι
κρυφθέντα γυναικῶν·

καὶ νῦν ὑπὸ γαίας

ΗΛ. ἔξ, ἰώ.

ΧΟ. πάμψυχος ἀνάσσει.

ΗΛ. φεῦ.

- ΧΟ. φεῦ δῆτ'· ὀλοὰ γὰρ
 ΗΛ. ἐδάμη. ΧΟ. ναί. 845
 ΗΛ. οἶδ' οἶδ'· ἐφάνη γὰρ μελέτωρ ἀμφὶ τὸν ἐν πέν-
 θει· ἐμοὶ δ'
 οὔτις ἔτ' ἔσθ'· ὃς γὰρ ἔτ' ἦν, φροῦδος ἀναρπα-
 σθείς.
- ΧΟ. δειλαία δειλαίων κυρεῖς.
 ΗΛ. κἀγὼ τοῦδ' ἴστωρ, ὑπερίστωρ, 850
 πανδύρτω πανδρήνῳ πολλῶν
 στυγνῶν τ' ἀχέων αἰῶνι.
- ΧΟ. εἶδομεν ἀθρήνεις.
 ΗΛ. μή μέ νυν μηκέτι
 παραγάγῃς, ἴν' οὐ
 ΧΟ. τί φῆς;
 ΗΛ. πάρεισιν ἐκ φίλων ἔτι κοινοτόκων
 εὐπατριδᾶν τ' ἀρωγαί.
- ΧΟ. πᾶσι θνατοῖς ἔφυ μόρος.
 ΗΛ. ἦ καὶ χαλάργοις ἐν ἀμίλλαις
 οὔτως, ὡς κείνῳ δυστάνῳ,
 τμητοῖς ὀλοκοῖς ἐγκυῖρσαι;
- ΧΟ. ἄσκοπος ἂ λῶβα.
 ΗΛ. πῶς γὰρ οὐκ; εἰ ξένος
 ἄτερ ἐμῶν χειρῶν
- ΧΟ. παπαῖ.
 ΗΛ. κέκευθεν, οὔτε του τάφου ἀντιάσας
 οὔτε γόων παρ' ἡμῶν.
- ΧΡ. ὕφ' ἡδονῆς τοι, φιλιότη, διώκομαι
 τὸ κόσμιον μεθεῖσα σὺν τάχει μολεῖν·
 φέρω γὰρ ἡδονάς τε κἀνάπανταν ὧν
 πάροιδεν εἶχες καὶ κατέστενες κακῶν.

849—859=860—870.

- ΗΛ. πόθεν δ' ἂν εὗροις τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων 875
 ἄρηξιν, οἷς ἴασιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν;
- ΧΡ. πάρεστ' Ὀρέστης ἡμῖν, ἴσθι τοῦτ' ἐμοῦ
 κλύουσ', ἐναργῶς, ὥσπερ εἰσορᾶς ἐμέ.
- ΗΛ. ἀλλ' ἦ μέμηνας, ὦ τάλαινα, κἀπὶ τοῖς
 σαντῆς κακοῖσι κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾶς; 880
- ΧΡ. μὰ τὴν πατρώαν ἐστίαν, ἀλλ' οὐχ ὕβρει
 λέγω τάδ', ἀλλ' ἐκείνον ὡς παρόντα νῶν.
- ΗΛ. οἴμοι τάλαινα· καὶ τίνος βροτῶν λόγον
 τόνδ' εἰσακούσασ' ἔδδε πιστεύεις ἄγαν;
- ΧΡ. ἐγὼ μὲν ἐξ ἐμοῦ τε κοῦκ ἄλλης, σαφῆ 885
 σημεῖ' ἰδοῦσα, τῷδε πιστεύω λόγῳ.
- ΗΛ. τί ν', ὦ τάλαινα, ἔχουσα πίστιν; ἐς τί μοι
 βλέψασα θάλπει τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρὶ;
- ΧΡ. πρὸς νυν θεῶν ἄκουσον, ὡς μαθουῶσά μου
 τὸ λοιπὸν ἢ φρονοῦσαν ἢ μῶραν λέγῃς. 890
- ΗΛ. σὺ δ' οὖν λέγ', εἰ σοι τῷ λόγῳ τις ἡδονή.
- ΧΡ. καὶ δὴ λέγω σοι πᾶν ὄσον κατειδόμην.
 ἐπεὶ γὰρ ἦλθον πατρὸς ἀρχαίου τάφον,
 ὄρω κολώνης ἐξ ἄκρας νεορρύτους
 πηγᾶς γάλακτος καὶ περιστεφῆ κύκλω 895
 πάντων ὄσ' ἐστὶν ἀνθέων θήκηην πατρὸς.
 ἰδοῦσα δ' ἔσχον θαῦμα, καὶ περισκοπῶ
 μή πού τις ἡμῖν ἐγγυὲς ἐγγροίμπει βροτῶν.
 ὡς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἔδεροκόμην τόπον,
 τύμβου προσεῖρπον ἄσσον· ἐσχάτης δ' ὄρω 900
 πυρᾶς νεώρη βόστρυχον τετμημένον·
 κενθὺς τάλαινα' ὡς εἶδον, ἐμπαλεῖ τί μοι
 ψυχῇ σύνηθες ὄμμα, φιλιότου βροτῶν
 πάντων Ὀρέστου τοῦθ' ὄραν τεκμηρίον·
 καὶ χερσὶ βαστάσασα δυσφημῶ μὲν οὔ, 905

χαρᾶ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρύων.
 καὶ νῦν θ' ὁμοίως καὶ τότε' ἐξεπίσταμαι
 μὴ του τόδ' ἀγλαΐσμα πλὴν κείνου μολεῖν.
 τῷ γὰρ προσήκει πλὴν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τόδε;
 κἀγὼ μὲν οὐκ ἔδρασα, τοῦτ' ἐπίσταμαι, 910
 οὐδ' αὖ σὺ πῶς γάρ; ἢ γε μηδὲ πρὸς θεοὺς
 ἔξεστ' ἀκλαύτῳ τῆσδ' ἀποστήναι στέγης.
 ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μητρὸς οὐθ' ὁ νοῦς φιλεῖ
 τοιαῦτα πράσσειν οὔτε δρῶσ' ἐλάνθανεν·
 ἀλλ' ἔστ' Ὀρέστον ταῦτα τάπιτύμβια. 915
 ἀλλ' ὦ φίλη, θάρσυνε· τοῖς αὐτοῖσί τοι
 οὐχ αὐτὸς αἰεὶ δαιμόνων παραστατεῖ.
 νῶν ἦν τὰ πρόσθεν στυνγνός· ἡ δὲ νῦν ἴσως
 πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν.

ΗΛ. φεῦ, τῆς ἀνοίας ὡς σ' ἐποικτίρω πάλαι. 920

ΧΡ. τί δ' ἔστιν; οὐ πρὸς ἠδονὴν λέγω τάδε;

ΗΛ. οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς οὐδ' ὅποι γνώμης φέρει.

ΧΡ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ κάτοιδ' ἅ γ' εἶδον ἐμφανῶς;

ΗΛ. τέθνηκεν, ὦ τάλαινα, τάκείνου δέ σοι
 σωτήρι' ἔρρει· μηδὲν ἐς κείνον γ' ὄρα. 925

ΧΡ. οἴμοι τάλαινα· τοῦ τάδ' ἤκουσας βροτῶν;

ΗΛ. τοῦ πλησίον παρόντος, ἠνίκ' ὦλλυτο.

ΧΡ. καὶ ποῦ 'στιν οὗτος; θαυμά τοί μ' ὑπέρχεται.

ΗΛ. κατ' οἶκον, ἠδὺς οὐδὲ μητρὶ δυσχερῆς.

ΧΡ. οἴμοι τάλαινα· τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν 930
 τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα;

ΗΛ. οἴμαι μάλιστ' ἔγωγε τοῦ τεθνηκότος
 μνημεῖ' Ὀρέστον ταῦτα προσθεῖναι τινα.

ΧΡ. ὦ δυστυχῆς· ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾶ λόγους
 τοιούσδ' ἔχουσ' ἔσπευδον, οὐκ εἰδὺν' ἄρα 935
 ἴν' ἤμεν ἄτης· ἀλλὰ νῦν, ὅθ' ἰκόμην,

τά τ' ὄντα πρόσθεν ἄλλα θ' εὐρίσκω κακά.

ΗΛ. οὕτως ἔχει σοι ταῦτ'· ἐὰν δέ μοι πίσθη,
 τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσεις βάρος.

ΧΡ. ἢ τοὺς θανόντας ἐξαναστήσω ποτέ; 940

ΗΛ. οὐκ ἐς τόδ' εἶπον· οὐ γὰρ ὦδ' ἄφρων ἔφην.

ΧΡ. τί γὰρ κελεύεις ὧν ἐγὼ φερέγγυος;

ΗΛ. τλήναι σε δρῶσαν ἂν ἐγὼ παραινέσω.

ΧΡ. ἀλλ' εἴ τις ἀφέλειά γ', οὐκ ἀπώσομαι.

ΗΛ. ὄρα, πόνου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ. 945

ΧΡ. ὄρῳ ξυνοίσω πᾶν ὅσονπερ ἂν σθένω.

ΗΛ. ἄκουε δὴ νῦν ἢ βεβούλευμαι ποεῖν.

παρουσίαν μὲν οἶσθα καὶ σὺ που φίλων
 ὡς οὔτις ἡμῖν ἔστιν, ἀλλ' Αἰδῆς λαβῶν
 ἀπεστέρηκε καὶ μόνα λελείμμεθον. 950

ἐγὼ δ' ἔως μὲν τὸν κασίγνητον βίῳ
 θάλλουτ' ἔτ' εἰσήκουον, εἶχον ἐλπίδας

φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἴξεσθαι πατρός·

νῦν δ' ἠνίκ' οὐκέτ' ἔστιν, εἰς σὲ δὴ βλέπω,

ὅπως τὸν αὐτόχειρα πατρώου φόνου 955

ξὺν τῆδ' ἀδελφῆ μὴ κατοκνήσεις κτανεῖν

Αἰγισθον· οὐδὲν γὰρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι.

ποῖ γὰρ μενεῖς δῆαδυμος, εἰς τίν' ἐλπίδων

βλέψασ' ἔτ' ὀρθήν; ἢ πάρεστι μὲν στένειν

πλούτου πατρώου κτήσιν ἐστερημένη, 960

πάρεστι δ' ἀλγεῖν ἐς τοσόνδε τοῦ χρόνου

ἤλεκτρα γηράσκουσιν ἀνυμέναιά τε.

καὶ τῶνδε μέντοι μηκέτ' ἐλπίσης ὅπως

τεύξει ποτ'· οὐ γὰρ ὦδ' ἄβουλός ἐστ' ἀνήρ

Αἰγισθος ὥστε σόν ποτ' ἢ κάμὸν γένος 965

βλαστεῖν ἑᾶσαι, πημονὴν αὐτῷ σαφῆ.

ἀλλ' ἦν ἐπίσπη τοῖς ἐμοῖς βουλευμασιν,

πρῶτον μὲν εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτω
 θανόντος οἴσει τοῦ κασιγνήτου θ' ἅμα·
 970 ἔπειτα δ', ὥσπερ ἐξέφυς, ἔλευθέρα
 καλεῖ τὸ λοιπὸν καὶ γάμων ἐπαξίῳ
 τεύξει· φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὄρᾳν.
 λόγων γε μὴν εὐκλειαν οὐχ ὄρᾳς ὄσση
 σαυτῇ τε κάμοι προσβαλεῖς πεισθεῖς' ἐμοί;
 975 τίς γὰρ ποτ' ἀστῶν ἢ ξένων ἡμᾶς ἰδῶν
 τοιοῖσδ' ἐπαίνους οὐχὶ δεξιῶσεται·
 ἴδεσθε τῶδε τὸ κασιγνήτω, φίλοι,
 ὦ τὸν πατρῶον οἶκον ἐξεσωσάτην,
 ὦ τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβηκόσιν ποτέ
 ψυχῆς ἀφειδήσαντε προυστήτην φόνου·
 980 τούτω φιλεῖν χρή, τῶδε χρή πάντας σέβειν,
 τῶδ' ἐν θ' ἑορταῖς ἐν τε πανδήμῳ πόλει
 τιμᾶν ἅπαντας εἴνεκ' ἀνδρείας χρεῶν.
 τοιαῦτά τοι νῶ πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν,
 ζῶσαιν θανούσαιν θ' ὥστε μὴ κλιπεῖν κλέος.
 986 ἀλλ' ὦ φίλη, πείσθητι, συμπόνει πατρί,
 σύγκαμν' ἀδελφῷ, παῦσον ἐκ κακῶν ἐμέ,
 παῦσον δὲ σαυτήν, τοῦτο γινώσκουσ' ὅτι
 ζῆν αἰσχρὸν αἰσχροῶς τοῖς καλῶς πεφνκόσιν.
 990 ἐν τοῖς τοιοῦτοῖς ἐστὶν ἢ προμηθία
 καὶ τῷ λέγοντι καὶ κλύουσι σύμμαχος.
 995 καὶ πρὶν γε φωνεῖν, ὦ γυναῖκες, εἰ φρενῶν
 ἐτύγγαν' αὐτῇ μὴ κακῶν, ἐσφῆξέτ' ἂν
 τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐχὶ σφῆζεται.
 ποῖ γὰρ ποτ' ἐμβλέψασα τοιοῦτον θράσος
 αὐτῇ θ' ὀπλίξει κἄμ' ὑπηρετεῖν καλεῖς;
 οὐκ εἰσορᾷς; γυνὴ μὲν οὐδ' ἀνήρ ἔφυς,
 σθένεις δ' ἔλασσον τῶν ἐναντίων χειρὶ.

δαίμων δὲ τοῖς μὲν εὐτυχῆς καθ' ἡμέραν,
 ἡμῖν δ' ἀπορρεῖ κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται, 1000
 τίς οὖν τοιοῦτον ἄνδρα βουλεύων ἔλεῖν
 ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται;
 ὄρα κακῶς πράσσετε μὴ μείζω κακὰ
 κτησώμεθ', εἰ τις τοῦσδ' ἀκούσεται λόγους.
 1005 λυεῖ γὰρ ἡμῖν οὐδὲν οὐδ' ἐπωφελεῖ
 βάξιν καλὴν λαβόντε δυσκλεῶς θανεῖν.
 οὐ γὰρ θανεῖν ἐχθιστον, ἀλλ' ὅταν θανεῖν
 χρήζων τις εἶτα μηδὲ τοῦτ' ἔχη λαβεῖν.
 ἀλλ' ἀντιάζω, πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν
 ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι κάξερημῶσαι γένος, 1010
 κατὰσχες ὀργῆν. καὶ τὰ μὲν λελεγεμένα
 ἄρρητ' ἐγὼ σοι κάτελλῃ φυλάξομαι,
 αὐτῇ δὲ νοῦν σχῆς ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτέ,
 σθένουσα μηδὲν τοῖς κρατοῦσιν εἰκαθεῖν.
 1015 πείθου· προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφν
 κέρδος λαβεῖν ἄμεινον οὐδὲ νοῦ σοφοῦ.
 ΗΛ. ἀπροσδόκητον οὐδὲν εἰρηκας· καλῶς δ'
 ἦδη σ' ἀπορρίψουσας ἀπηγγελλόμεν.
 ἀλλ' αὐτόχειρὶ μοι μόνη τε δραστέου
 τοῦργον τόδ'· οὐ γὰρ δὴ κενόν γ' ἀφήσομεν,
 1020 φεῦ·
 εἰθ' ὄφελος τοιάδε τὴν γνώμην πατρὸς 1021
 θνήσκοντος εἶναι· πᾶν γὰρ ἂν κατειργάσω.
 ΗΛ. ἀλλ' ἢ φύσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ἤσσων τότε.
 ΧΡ. ἄσκει τοιαύτη νοῦν δι' αἰῶνος μένειν.
 ΗΛ. ὡς οὐχὶ συνδράσουσα νουθετεῖς τάδε. 1025
 ΧΡ. εἰκὸς γὰρ ἐγγχειροῦντα καὶ πράσσειν κακῶς.
 ΗΛ. ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ.
 ΧΡ. ἀνέξομαι κλύουσα χῶτιαν εὖ λέγῃς.

- ΗΛ. ἀλλ' οὐ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθῃς τόδε.
 ΧΡ. μακρὸς τὸ κρίναι ταῦτα χῶ λοιπὸς χρόνος. 1030
 ΗΛ. ἄπελθε· σοὶ γὰρ ὠφέλησις οὐκ ἐνι.
 ΧΡ. ἔνεστιν· ἀλλὰ σοὶ μάθησις οὐ πάρα.
 ΗΛ. ἐλθοῦσα μητρὶ ταῦτα πάντ' ἐξείπε σῆ.
 ΧΡ. οὐδ' αὖ τοσοῦτον ἐχθὸς ἐχθαίρω σ' ἐγὼ.
 ΗΛ. ἀλλ' οὖν ἐπίστω γ' οἷ μ' ἀτιμίας ἔγεις. 1035
 ΧΡ. ἀτιμίας μὲν οὐ, προμηθίας δὲ σοῦ.
 ΗΛ. τῷ σῷ δικάω δῆτ' ἐπισπέσθαι με δεῖ;
 ΧΡ. ὅταν γὰρ εὖ φρονῆς, τόθ' ἠγγήσει σὺ νῶν.
 ΗΛ. ἦ δεινὸν εὖ λέγουσαν ἐξαμαρτάνειν.
 ΧΡ. εἴρηκας ὀρθῶς ᾧ σὺ πρόσκεισαι κακῷ. 1040
 ΗΛ. τί δ'; οὐ δοκῶ σοὶ ταῦτα σὺν δίκῃ λέγειν;
 ΧΡ. ἀλλ' ἔστιν ἐνθα χῆ δίκη βλάβην φέρει.
 ΗΛ. τούτοις ἐγὼ ζῆν τοῖς νόμοις οὐ βούλομαι.
 ΧΡ. ἀλλ' εἰ ποιήσεις ταῦτ', ἐπαινέσεις ἐμέ.
 ΗΛ. καὶ μὴν ποιήσω γ' οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε. 1045
 ΧΡ. καὶ τοῦτ' ἀληθές, οὐδὲ βουλεύσει πάλιν;
 ΗΛ. βουλῆς γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἐχθίου κακῆς.
 ΧΡ. φρονεῖν ἔοικας οὐδὲν ὦν ἐγὼ λέγω.
 ΗΛ. πάλαι δέδοκται ταῦτα κοῦ νεωστὶ μοι.
 ΧΡ. ἔπειμι τοίνυν· οὔτε γὰρ σὺ τᾶμ' ἔπη 1050
 τολμᾶς ἐπαινεῖν οὔτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους.
 ΗΛ. ἀλλ' εἰσὶθ' οἷ σοὶ μὴ μεθέφομαί ποτε,
 οὐδ' ἦν σφόδρ' ἰμείρουσα τυγχάνης· ἐπεὶ
 πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηροῦσθαι κενά.
 ΧΡ. ἀλλ' εἰ σεαυτῆ τυγχάνεις δοκοῦσά τι 1055
 φρονεῖν, φρόνει τοιαῦθ'· ὅταν γὰρ ἐν κακοῖς
 ἦδη βεβήκῃς, τᾶμ' ἐπαινέσεις ἔπη.

ΧΘ. τί τοὺς ἄνωθεν φρονιμωτάτους οἰωνοὺς

1058—1069—1070—1081.

- ἔσορόμενοι τροφᾶς κηδομένους ἀφ' ὧν τε βλάστω-
 σιν ἀφ' ὧν τ' ὕνασιν εὐρωσι, τὰδ' οὐκ ἐπ' ἴσας
 τελοῦμεν; 1061
 ἀλλ' οὐ τὰν Διὸς ἀστραπὴν
 καὶ τὰν οὐρανόθεν Θέμιν,
 δαρὸν οὐκ ἀπόνητοι. 1065
 ὃ χθονία βροτοῖσι φάμα, κατὰ μοι βόασον οἰκτρὰν
 ὅπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρείδαις, ἀχόρευτα φέρουσ'
 ὄνειδη·
 ὅτι σφὶν ἤδη τὰ μὲν ἐκ δόμων νοσεῖ*, 1070
 τὰ δὲ πρὸς τέκνων διπλῆ φύλοπις οὐκέτ' ἐξισοῦται
 φιλοτασίῳ διαίτῃ· πρόδοτος δὲ μόνον σαλευεῖ
 Ἥλέκτρα, τὸν αἰὲ πατρός 1075
 δειλαία στενάχουσ' ὅπως
 ἄ πάνδυρτος ἀηδῶν,
 οὔτε τι τοῦ θανεῖν προμηθῆς τό τε μὴ βλέπειν
 ἑτοίμα,
 διδύμαν ἔλοῦσ' ἐρινύν· τίς ἂν εὐπατρις ὦδε
 βλάστοι; 1081
 οὐδεὶς τῶν ἀγαθῶν γὰρ
 ζῶν κακῶς εὐκλειαν αἰσχῶναι θέλει
 νῶνυμος, ὃ παῖ παῖ·
 ὡς καὶ σὺ πάγκλαυτον αἰῶνα κοινὸν εἴλου, 1085
 τὸ μὴ καλὸν καθοπλίσασα, δύο φέρει δ' ἐν ἐνὶ
 λόγῳ,
 σοφά τ' ἀρίστα τε παῖς κεκλήσθαι.
 ζῆς μοι καθύπερθεν 1090
 χειρὶ καὶ πλούτῳ τεῶν ἐχθρῶν ὅσον
 νῦν ὑπόχειρ ναίεις·
 ἐπεὶ σ' ἐφηύρηκα μοῖρα μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ
 1082—1089—1090—1097.

- βεβῶσαν, ἃ δὲ μέγιστ' ἔβλαστε νόμιμα, τῶνδε
φερομέναν 1096
- ἄριστα τᾶ παιδὸς εὐσεβεία.)
- OP. ἄρ', ὧ γυναικες, ὀρθά τ' εἰσηκούσαμεν
ὀρθῶς θ' ὀδοιποροῦμεν ἔνθα χρῆζομεν;
- XO. τί δ' ἐξερευνᾶς καὶ τί βουληθεὶς πάρει; 1100
- OP. Αἰγισθὸν ἐνθ' ὤκηκεν ἱστορῶ πάλαι.
- XO. ἀλλ' εὖ θ' ἰκάνεις χά φράσας ἀζήμιος.
- OP. τίς οὖν ἂν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράσειεν ἂν
ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπουν παρουσίαν;
- XO. ἦδ', εἰ τὸν ἀγχιστόν γε κηρύσσειν χρεῶν. 1105
- OP. ἴθ', ὧ γύναι, δήλωσον εἰσελθοῦς' ὅτι
Φωκῆς ματεύουσ' ἄνδρες Αἰγισθὸν τινες.
- ΗΛ. οἴμοι τάλαινα', οὐ δὴ ποθ' ἦς ἠκούσαμεν
φήμης φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια;
- OP. οὐκ οἶδα τὴν σὴν κληδόν'· ἀλλὰ μοι γέρων 1110
ἔφειτ' Ὀρέστου Στρόφιος ἀγγεῖλαι περὶ.
- ΗΛ. τί δ' ἔστιν, ὧ ξέν'; ὡς μ' ὑπέρχεται φόβος.
- OP. φέροντες αὐτοῦ σμικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ
τεύχει θανόντος, ὡς ὄρας, κομίζομεν.
- ΗΛ. οἶ γὼ τάλαινα, τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφῆς 1115
πρόχειρον ἔχθος, ὡς ἔοικε, δέρομαι.
- OP. εἶπερ τι κλαίεις τῶν Ὀρεστειῶν κακῶν,
τόδ' ἄγγος ἴσθι σῶμα τοῦκείνου στέγον.
- ΗΛ. ὧ ξεῖνε, δὸς νυν, πρὸς θεῶν, εἶπερ τόδε
κέλευθεν αὐτὸν τεῦχος, εἰς χεῖρας λαβεῖν, 1120
ὅπως ἐμαυτὴν καὶ γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ
ξὺν τῆδε κλαύσω κάποδύρωμαι σποδιῶ.
- OP. δόθ' ἦτις ἐστὶ προσφέροντες· οὐ γὰρ ὡς
ἐν δυσμενείᾳ γ' οὔσ' ἐπαιτεῖται τόδε
[ἀλλ' ἢ φίλων τις ἢ πρὸς αἵματος φύσιν]. 1125

- ΗΛ. ὧ φιλάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοὶ
ψυχῆς Ὀρέστου λοιπόν, ὡς σ' ἀπ' ἐλπίδων
οὐχ ὄνπερ ἐξέπεμπον εἰσεδεξάμην.
νῦν μὲν γὰρ οὐδὲν ὄντα βαστάζω χεροῖν,
δόμων δέ σ', ὧ παῖ, λαμπρὸν ἐξέπεμψ' ἐγώ.
ὡς ὄφελον πάροιδεν ἐκλιπεῖν βίον, 1131
πρὶν ἐς ξένην σε γαῖαν ἐκπέμψαι χεροῖν
κλέψασα ταῖνδε κἀνασώσασθαι φόνου,
ὅπως θανὼν ἔκτισο τῆ τόθ' ἡμέρα,
τύμβου πατρῶου κοινὸν εἰληχῶς μέρος. 1135
νῦν δ' ἐκτός οἴκων κἀπὶ γῆς ἄλλης φρυγὰς
κακῶς ἀπώλου, σῆς κασιγνήτης δίχα,
κοῦτ' ἐν φίλαισι χερσὶν ἢ τάλαινα' ἐγὼ
λουτροῖς σ' ἐκόσμησ' οὔτε παμφλέκτου πυρὸς
ἀνειλόμην, ὡς εἰκός, ἄθλιον βάρος, 1140
ἀλλ' ἐν ξέναισι χερσὶ κηδευθεὶς τάλας
σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῶ κύτει.
οἴμοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς
ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ
πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον· οὔτε γὰρ ποτε 1145
μητρὸς σὺ γ' ἦσθα μᾶλλον ἢ κάμου φίλος,
οὔθ' οἱ κατ' οἶκον ἦσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφός,
ἐγὼ δ' ἀδελφῆ σοὶ προσηυδώμην ἀεὶ.
νῦν δ' ἐκλέλοιπε ταῦτ' ἐν ἡμέρα μιᾷ
θανόντι σὺν σοί· πάντα γὰρ συναρπάσας 1150
θύελλ' ὅπως βέβηκας. οἴχεται πατήρ
τέθνηκ' ἐγὼ σοὶ· φροῦδος αὐτὸς εἰ θανῶν·
γελῶσι δ' ἐχθροί· μαίνεται δ' ὑφ' ἡδονῆς
μήτηρ ἀμήτωρ, ἦς ἐμοὶ σὺ πολλάκις
φήμας λάθρα προύπεμψες ὡς φανούμενος 1155
τιμωρὸς αὐτός. ἀλλὰ ταῦθ' ὁ δυστυχῆς

- δαίμων ὁ σὸς τε κάμους ἐξαφείλετο,
 ὅς σ' ᾧδέ μοι προύπεμψεν ἀντὶ φιλικτᾶτης
 μορφῆς σποδόν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ.
 οἴμοι μοι. 1160
 ᾧ δέμας οἰκτρόν. φεῦ φεῦ.
 ᾧ δεινοτάτας, οἴμοι μοι,
 πεμφθεὶς κελεύθους, φίλταθ', ὡς μ' ἀπώλεσας
 ἀπώλεσας δῆτ', ᾧ κασίγνητον κᾶρα.
 τοιγὰρ σὺ δέξαι μ' ἐς τὸ σὸν τόδε στέγος, 1165
 τὴν μηδὲν εἰς τὸ μηδέν, ὥς σὺν σοὶ κάτω
 ναίω τὸ λοιπόν· καὶ γὰρ ἠνίκ' ἦσθ' ἄνω,
 ξὺν σοὶ μετεῖχον τῶν ἴσων, καὶ νῦν ποθᾶ
 τοῦ σοῦ θανούσα μὴ ἀπολείπεσθαι τάφου.
 [τοὺς γὰρ θανόντας οὐχ ὄρω λυπουμένους.] 1170
- XO. θνητοῦ πέφυκας πατρός, Ἥλέκτρα, φρόνει,
 θνητὸς δ' Ὀρέστης· ὥστε μὴ λίαν στένε.
 [πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν.]
- OP. φεῦ φεῦ. τί λέξω; ποῖ λόγων ἀμηχανῶν
 ἔλθω; κρατεῖν γὰρ οὐκέτι γλώσσης σθένω. 1175
- ΗΛ. τί δ' ἔσῃς ἄλλος; πρὸς τί τοῦτ' εἰπὼν κυρεῖς;
- OP. ἢ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἥλέκτρας τόδε;
- ΗΛ. τόδ' ἔστ' ἐκεῖνο, καὶ μάλ' ἀθλίως ἔχον.
- OP. οἴμοι ταλαίνης ἄρα τῆσδε συμφορᾶς.
- ΗΛ. οὐ δὴ ποτ', ᾧ ξέν', ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε;
- OP. ᾧ σῶμ' ἀτίμως κἀθέως ἐφθαρμένον. 1181
- ΗΛ. οὔτοι ποτ' ἄλλην ἢ μὲ δυσφημεῖς, ξένη.
- OP. φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς.
- ΗΛ. τί δὴ ποτ', ᾧ ξέν', ᾧδ' ἐπισκοπῶν στένεις;
- OP. ὡς οὐκ ἄρ' ἦδη τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν. 1185
- ΗΛ. ἐν τῷ διεγνώσ τοῦτο τῶν εἰρημένων;
- OP. ὄρων σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσιν.

- ΗΛ. καὶ μὴν ὄρωσ γε παῦρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
- OP. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἔτ' ἐχθίω βλέπειν;
- ΗΛ. ὀθούνεκ' εἰμὶ τοῖς φονεῦσι σύντροφος 1190
- OP. τοῖς τοῦ; πόθεν τοῦτ' ἐξεσήμηνας κακόν;
- ΗΛ. τοῖς πατρός· εἶτα τοῖσδε δουλεύω βία.
- OP. τίς γὰρ σ' ἀνάγκη τῆδε προτρέπει βροτῶν;
- ΗΛ. μήτηρ καλεῖται, μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ.
- OP. τί δρωῖσα; πότερα χερσὶν ἢ λύμῃ βίου; 1195
- ΗΛ. καὶ χερσὶ καὶ λύμαισι καὶ πᾶσιν κακοῖς.
- OP. οὐδ' οὐπαρήξων οὐδ' ὁ καλύσων πάρα;
- ΗΛ. οὐ δῆθ'· ὅς ἦν γὰρ μοι σὺ προύθηκας σποδόν.
- OP. ᾧ δύσποτμ', ὡς ὄρων σ' ἐποικτίρω πάλαι.
- ΗΛ. μόνος βροτῶν νυν ἴσθ' ἐποικτίρας ποτέ. 1200
- OP. μόνος γὰρ ἦκα τοῖς ἴσοις ἀλγῶν κακοῖς.
- ΗΛ. οὐ δὴ ποθ' ἡμῖν ξυγγενῆς ἦκεις ποθέν;
- OP. ἐγὼ φράσαιμ' ἂν, εἰ τὸ τῶνδ' εὖνουν πάρα.
- ΗΛ. ἀλλ' ἐστὶν εὖνουν, ὥστε πρὸς πιστὰς ἐρεῖς.
- OP. μέθες τόδ' ἄγγος νῦν, ὅπως τὸ πᾶν μάθῃς. 1205
- ΗΛ. μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τοῦτό μ' ἐργάσῃ, ξένη.
- OP. πείθου λέγοντι κούχ ἁμαρτήσῃ ποτέ.
- ΗΛ. μὴ, πρὸς γενείου, μὴ ἔξελῃ τὰ φίλτατα.
- OP. οὐ φημ' ἐάσειν. ΗΛ. ᾧ τάλαιν' ἐγὼ σέθεν,
 Ὀρέστα, τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς. 1210
- OP. εὐφημα φώνει· πρὸς δίκης γὰρ οὐ στένεις.
- ΗΛ. πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν οὐ δίκῃ στένω;
- OP. οὐ σοὶ προσήκει τῆνδε προσφωνεῖν φάτιν.
- ΗΛ. οὔτως ἀτιμὸς εἰμι τοῦ τεθνηκότος;
- OP. ἀτιμὸς οὐδενὸς σὺ· τοῦτο δ' οὐχὶ σόν. 1215
- ΗΛ. εἶπερ γ' Ὀρέστου σῶμα βαστάζω τόδε;
- OP. ἀλλ' οὐκ Ὀρέστου, πλὴν λόγῳ γ' ἠσκημένον.
- ΗΛ. ποῦ δ' ἔστ' ἐκεῖνου τοῦ ταλαιπώρου τάφος;

- ΟΡ. οὐκ ἔστι· τοῦ γὰρ ζῶντος οὐκ ἔστιν τάφος.
 ΗΛ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ; ΟΡ. ψεῦδος οὐδὲν ὦν λέγω.
 ΗΛ. ἢ ζῆ γὰρ ἀνήρ; ΟΡ. εἶπερ ἔμψυχός γ' ἐγώ. 1221
 ΗΛ. ἢ γὰρ σὺ κείνος; ΟΡ. τήνδε προσβλέψασά μου
 σφραγίδα πατρὸς ἔκμαθ' εἰ σαφῆ λέγω.
 ΗΛ. ὦ φίλτατον φῶς. ΟΡ. φίλτατον, συμμαρτυρῶ.
 ΗΛ. ὦ φθέγμ', ἀφίκου; ΟΡ. μηκέτ' ἄλλοθεν πύθη.
 ΗΛ. ἔχω σε χερσίν; ΟΡ. ὡς τὰ λοιπ' ἔχοις ἀεὶ. 1226
 ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ὦ πολίτιδες,
 ὄρατ' Ὀρέστην τόνδε, μηχαναῖσι μὲν
 θανόντα, νῦν δὲ μηχαναῖς σεσωσμένον.
 ΧΟ. ὄρωμεν, ὦ παῖ, κάπλι συμφοραῖσί μοι 1230
 γεγηθὸς ἔρπει δάκρυον ὀμμάτων ἔπο.
 ΗΛ. ἰὼ γοναί,
 γοναί σωμαίων ἐμοὶ φιλιάτων,
 ἐμόλετ' ἀρτίως,
 ἐφηύρετ', ἤλθετ', εἶδεθ' οὐς ἐχρήζετε. 1235
 ΟΡ. πάρεσμεν· ἀλλὰ σίγ' ἔχουσα πρόσμενε.
 ΗΛ. τί δ' ἔστιν;
 ΟΡ. σιγᾶν ἄμεινον, μὴ τις ἐνδοθεν κλύη.
 ΗΛ. ἀλλ' οὐ τὰν Ἄρτεμιν
 τὰν αἰὲν ἀδμήταν,
 τόδε μὲν οὐ ποτ' ἀξιώσω τρέσαι, 1240
 περισσὸν ἄχθος ἐνδον
 γυναικῶν ἄν αἰεὶ.
 ΟΡ. ὄρα γε μὲν δὴ κἄν γυναιξίν ὡς Ἄρης
 ἔνεστιν· εὐ δ' ἐξοισθα πειραθεῖσά που.
 ΗΛ. ὅτοτοτοτοῖ τοτοῖ, 1245
 ἀνέφελον ἐπέβαλες οὐ ποτε καταλύσιμον,
 οὐδέ ποτε λησόμενον ἀμέτρον

1232—1252—1253—1272.

- οἶον ἔφην κακόν. 1250
 ΟΡ. ἐξοῖδα, παῖ, ταῦτ'· ἀλλ' ὅταν παρουσία
 φράξῃ, τότε ἔργων τῶνδε μεμνησθαι χρᾶν.
 ΗΛ. ὁ πᾶς ἐμοί,
 ὁ πᾶς ἂν πρόποι παρῶν ἐννέπειν
 τάδε δίκαια χρόνος· 1255
 μόλις γὰρ ἔσχον νῦν ἐλεύθερον στόμα.
 ΟΡ. ξύμφημι κἀγώ· τοιγαροῦν σφῆζον τόδε.
 ΗΛ. τί δρωσα;
 ΟΡ. οὐ μὴ ἔστι καιρὸς μὴ μακρὰν βούλου λέγειν.
 ΗΛ. τίς οὖν ἂν ἀξίαν 1260
 γε σοῦ πεφηνότος
 μεταβάλοιτ' ἂν ὧδε σιγὰν λόγων;
 ἐπεὶ σε νῦν ἀφράστως
 ἀέλπτως τ' ἐσεῖδον.
 ΟΡ. τότε εἶδες, ὅτε θεοὶ μ' ἐπώτρυναν μολεῖν
 ὠλοῦ-ὠλοῦ-ὠλοῦ-
 ΗΛ. ἔφρασας ὑπερτέραν 1265
 τᾶς πάρος ἔτι χάριτος, εἰ σε θεὸς ἐπόρισεν
 ἀμέτερα πρὸς μέλαθρα· δαιμόνιον
 αὐτὸ τίθημ' ἐγώ. 1270
 ΟΡ. τὰ μὲν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργαθεῖν, τὰ δὲ
 δέδοικα λίαν ἠδονῆ νικωμένην.
 ΗΛ. ἰὼ χρόνον μακρῶ φιλιάταν ὄδον
 ἐπαξιώσας ὧδέ μοι φανῆναι,
 μὴ τί με, πολύπονον ὧδ' ἰδῶν 1275
 ΟΡ. τί μὴ ποιήσω; ΗΛ. μὴ μ' ἀποστερήσῃς
 τῶν σῶν προσώπων ἄδονάν μεθέσθαι.
 ΟΡ. ἢ κάρτα κἄν ἔλλοισι θυμοίμην ἰδῶν.
 ΗΛ. ξυναινεῖς; ΟΡ. τί μὴν οὐ; 1280
 ΗΛ. ὦ φίλαι, ἔκλυον ἂν ἐγὼ οὐδ' ἂν ἤλπισ' αὐδάν,

- (οὐδ' ἂν) ἔσχον ὄργαν
 ἄνανδον οὐδὲ σὺν βοᾷ κλύουσα,
 τάλαινα. νῦν δ' ἔχω σε· προουφάνης δὲ 1285
 φιλιτάταν ἔχων πρόσοψιν,
 ἄς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἐν κακοῖς λαθοίμαν.
- ΟΡ. τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες,
 καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με
 μήθ' ὡς πατρώαν κτήσιον Ἀλγισθος δόμων 1290
 ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην·
 χρόνου γὰρ ἂν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος.
 ἂ δ' ἀρμόσει μοι τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ
 σήμαιν', ὅπου φανέντες ἢ κεκρυμμένοι
 γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν τῇ νῦν ὁδῷ. 1295
 οὕτω δ' ὅπως μήτηρ σε μὴ πιγνώσεται
 παιδρῷ προσώπῳ νῶν ἐπελθόντων δόμους·
 ἀλλ' ὡς ἐπ' ἔτη τῇ μάτην λελεγμένη
 στέναξ'· ὅταν γὰρ εὐτυχήσωμεν, τότε
 χαίρειν παρέσται καὶ γελᾶν ἐλευθέρως. 1300
- ΗΛ. ἀλλ' ὦ κασίγνηθ', ὦδ' ὅπως καὶ σοὶ φίλον
 καὶ τοῦμὸν ἔσται τῆδ'· ἐπεὶ τὰς ἡδονὰς
 πρὸς σοῦ λαβοῦσα κοῦκ ἐμὰς ἐκτησάμην,
 κοῦδ' ἂν σε λυπήσασα δεξαίμην βραχὺ
 αὐτῇ μέγ' εὐρεῖν κέρδος· οὐ γὰρ ἂν καλῶς 1305
 ὑπηρετοίην τῷ παρόντι δαίμονι.
 ἀλλ' οἶσθα μὲν τάνθενδε, πῶς γὰρ οὐ; κλύων
 ὀθοῦνεκ' Ἀλγισθος μὲν οὐ κατὰ στέγας,
 μήτηρ δ' ἐν οἴκοις· ἦν σὺ μὴ δεισῆς ποθ' ὡς
 γέλωτι τοῦμὸν παιδρὸν ὕψεται κάρα. 1310
 μῖσός τε γὰρ καλαιὸν ἐντέτηκέ μοι,
 κάπει σ' ἐσεῖδον, οὐ ποτ' ἐκλήξω χαρᾶ
 δακρυροοῦσα· πῶς γὰρ ἂν λήξαιμ' ἐγώ,

- ἦτις μᾶ σε τῆδ' ὀλωλόθ' ἡμέρα
 καὶ ζῶντ' ἐσεῖδον; εἰργασαι δέ μ' ἄσκοπα· 1315
 ὥστ' εἰ πατήρ μοι ζῶν ἵκοιτο, μηκέτ' ἂν
 τέρας νομίζειν αὐτό, πιστεύειν δ' ὄρᾶν.
 ὅτ' οὖν τοιαύτην ἡμῖν ἐξήκεις ὁδόν,
 ἄρχ' αὐτὸς ὡς σοι θυμός· ὡς ἐγὼ μόνη
 οὐκ ἂν δυοῖν ἡμαρτον· ἢ γὰρ ἂν καλῶς 1320
 ἔσωσ' ἐμαντήν ἢ καλῶς ἀπωλόμην.
- ΟΡ. σιγᾶν ἐπήνεσ' ὡς ἐπ' ἐξόδῳ κλύω
 τῶν ἐνδοθεν χωροῦντος. ΗΛ. εἴσιτ', ὦ ξένοι,
 ἄλλως τε καὶ φέροντες οἳ' ἂν οὔτε τις
 δόμων ἀπόσσαιτ' οὔτ' ἂν ἡσθήειν λαβῶν. 1325
- ΠΑΙ. ὦ πλεῖστα μῶροι καὶ φρενῶν τητώμενοι,
 πότερα παρ' οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ' ἔτι
 ἢ νοῦς ἔνεστιν οὔτις ὑμῖν ἐγγενής,
 ὅτ' οὐ παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς
 τοῖσιν μεγίστοις ὄντες οὐ γινώσκετε; 1330
 ἀλλ' εἰ σταθμοῖσι τοῖσδε μὴ κύρουν ἐγὼ
 πάλαι φυλάσσω, ἦν ἂν ὑμῖν ἐν δόμοις
 τὰ δρώμεν' ὑμῶν πρόσθεν ἢ τὰ σώματα·
 νῦν δ' εὐλάβειαν τῶνδε προυθέμην ἐγώ.
 καὶ νῦν ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων 1335
 καὶ τῆς ἀπλήστου τῆσδε σὺν χαρᾶ βοῆς
 εἴσω παρελθέθ', ὡς τὸ μὲν μέλλειν κακὸν
 ἐν τοῖς τοιούτοις ἔστ', ἀπηλλάχθαι δ' ἀκμή.
- ΟΡ. πῶς οὖν ἔχει τάντεῦθεν εἰσιόντι μοι;
 ΠΑΙ. καλῶς· ὑπάρχει γὰρ σε μὴ γινῶναι τινα. 1340
- ΟΡ. ἠγγεῖλας, ὡς εἰοικεν, ὡς τεθυνηκότα.
- ΠΑΙ. εἰς τῶν ἐν "Αἰδου μάνθαν' ἐνθάδ' ὦν ἀνήρ.
- ΟΡ. χαίρουσιν ἐν τούτοισιν; ἢ τίνας λόγοι;
- ΠΑΙ. τελουμένων εἰποιμ' ἂν· ὡς δὲ νῦν ἔχει,

καλῶς τὰ κείνων πάντα, καὶ τὰ μὴ καλῶς. 1345

ΗΛ. τίς οὗτός ἐστ', ἀδελφέ; πρὸς θεῶν φράσον.

ΟΡ. οὐχὶ ξυνίης; ΗΛ. οὐδέ γ' ἐς θυμὸν φέρω.

ΟΡ. οὐκ οἶσθ' ὅτῳ μ' ἔδωκας εἰς χέρας ποτέ;

ΗΛ. ποίῳ; τί φωνεῖς; ΟΡ. οὐ τὸ Φωκέων πέδον
ὑπεξεπέμφθην σὴ προμηθία χεροῖν. 1350

ΗΛ. ἢ κείνος οὗτος, ὃν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ
μόνον προσηῦρον πιστὸν ἐν πατρὸς φόνῳ;

ΟΡ. ὅδ' ἐστί· μὴ μ' ἔλεγχε πλείοσιν λόγοις.

ΗΛ. ὦ φίλτατον φῶς, ὦ μόνος σωτήρ δόμων
'Αγαμέμνονος, πῶς ἤλθες; ἢ σὺ κείνος εἶ, 1355

ὃς τόνδε κἄμ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων;

ὦ φίλταται μὲν χεῖρες, ἡδιστον δ' ἔχων

ποδῶν ὑπηρέτημα, πῶς οὕτω πάλαι

ξυνῶν μ' ἔληθες οὐδ' ἔφαινες, ἀλλὰ με

λόγοις ἀπώλλυς, ἔργ' ἔχων ἡδιστ' ἐμοί; 1360

χαῖρ', ὦ πάτερ· πατέρα γὰρ εἰσορᾶν δοκῶ·

χαῖρ'· ἴσθι δ' ὡς μάλιστά σ' ἀνθρώπων ἐγὼ

ἠχθηρὰ κἀφίλησ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.

ΠΑΙ. ἀρκεῖν δοκεῖ μοι· τοὺς γὰρ ἐν μέσῳ λόγους
πολλὰ κυκλοῦνται νύκτες ἡμέραι τ' ἴσαι, 1365

αἶ ταῦτά σοι δείξουσιν, Ἥλέκτρα, σαφῆ.

σφῶν δ' ἐννέπω γὰρ τοῖν παρεστώτων ὅτι

νῦν καιρὸς ἔρδειν· νῦν Κλυταιμῆστρα μόνη,

νῦν οὐτις ἀνδρῶν ἐνδον· εἰ δ' ἐφέξετον,

φροντίζεθ' ὡς τούτοις τε καὶ σοφωτέροις 1370

ἄλλοισι τούτων πλείοσιν μαχούμενοι.

ΟΡ. οὐκοῦν μακρῶν ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ἂν λόγων,

Πυλάδῃ, τόδ' εἶη τοῦργον, ἀλλ' ὅσον τάχος

χωρεῖν ἔσω, πατρῶα προσκύσανθ' ἔδη

θεῶν, ὅσοιπερ πρόπυλα ναίουσιν τάδε. 1375

ΗΛ. ἔναξ Ἄπολλον, ἴλεως αὐτοῖν κλύε
ἐμοῦ τε πρὸς τούτοισιν, ἢ σε πολλὰ δὴ

ἀφ' ὧν ἔχοιμι λιπαρεῖ προύστην χερί.

νῦν δ', ὦ Λύκει' Ἄπολλον, ἐξ οἴων ἔχω
αἰτῶ, προπίτνω, λίσσομαι, γενοῦ πρόφρων 1380

ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων,

καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τὰπιτίμια

τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοί.

ΧΟ. ἴδεθ' ὅποι προνέμεται

τὸ δυσέριστον αἶμα φυσῶν Ἄρης. 1385

βεβᾶσιν ἔρτι δωμάτων ὑπόστεγοι

μετάδρομοι κακῶν πανουργημάτων ἄφροντοι κύνες,

ὥστ' οὐ μακρὰν ἐτ' ἀμμενεῖ

τούμῳ φρενῶν ὄνειρον αἰωρούμενον. 1390

παράγεται γὰρ ἐνέρων

δολιόπους ἀρωγὸς εἰσω στέγας,

ἀρχαιοπλοῦτα πατρὸς εἰς ἰδῶλια,

νεακόνητον αἶμα χεροῖν ἔχων· ὁ Μαίας δὲ παῖς

'Ερμῆς σφ' ἄγει δόλον σκότῳ 1395

κρύψας πρὸς αὐτὸ τέγμα κούκ' ἀμμένει.

ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ἄνδρες αὐτίκα

τελοῦσι τοῦργον· ἀλλὰ σίγα πρόσμενε.

ΧΟ. πῶς δὴ; τί νῦν πράσσουσιν; ΗΛ. ἢ μὲν ἐς τάφον

λίβητα κοσμεῖ, τῷ δ' ἐφέστατον πέλας. 1401

ΧΟ. σὺ δ' ἐκτὸς ἤξας πρὸς τί; ΗΛ. φρουρήσουσ' ὅπως

Αἰγισθὸς ἡμᾶς μὴ λάθῃ μολῶν ἔσω.

ΚΛ. αἰαῖ. ἰὼ στέγαι

φίλων ἔρημοι, τῶν δ' ἀπολλύντων πλέαι. 1405

ΗΛ. βοᾷ τις ἐνδον· οὐκ ἀκούετ', ὦ φίλαι;

1384—1390 = 1391—1397.

1398—1421 = 1422—1441.

- ΧΟ. ἤκουσ' ἀνήκουστα δύστανος, ὥστε φοῖξαι.
 ΚΛ. οἴμοι τάλαιν'· Αἰγισθε, ποῦ ποτ' ὦν κυρεῖς;
 ΗΛ. ἰδοῦ μάλ' αὐθροεῖ τις. ΚΛ. ὦ τέκνον τέκνον, 1410
 οἴκτιρε τὴν τεκοῦσαν. ΗΛ. ἀλλ' οὐκ ἐκ σέθεν
 ᾠκτίρεθ' οὔτος οὐδ' ὁ γεννήσας πατήρ.
 ΧΟ. ὦ πόλις, ὦ γενεὰ τάλαινα, νῦν σε
 μοῖρα καθαμερία φθίνειν ἔχει. 1414
 ΚΛ. ὦμοι πέπληγμα. ΗΛ. παῖσον, εἰ σθένεις, διπλήν.
 ΚΛ. ὦμοι μάλ' αὐθις. ΗΛ. εἰ γὰρ Αἰγισθῶ θ' ὁμοῦ.
 ΧΟ. τελοῦσ' ἀραί· ζῶσιν οἱ γὰς ὑπαὶ κείμενοι.
 παλίρρουτον γὰρ αἴμ' ὑπεξαιροῦσι τῶν 1420
 κτανόντων οἱ πάλοι θανόντες.
 καὶ μὴν πάρεισιν οἶδε· φοινία δὲ χεῖρ
 στάζει θυηλῆς Ἄρεος, οὐδ' ἔχω ψέγειν.
 ΗΛ. Ὀρέστα, πῶς κυρεῖτε; ΟΡ. τὰν δόμοισι μὲν
 καλῶς, Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισεν. 1425
 ΗΛ. τέθνηκεν ἡ τάλαινα; ΟΡ. μηκέτ' ἐκφοβοῦ
 μητροῦν ὡς σε λῆμ' ἀτιμάσει ποτέ.
 ΗΛ. - - - - -
 ΟΡ. - - - - -
 ΧΟ. παύσασθε· λεύσσω γὰρ Αἰγισθον ἐκ προδήλου.
 ΟΡ. - - - - -
 ΗΛ. ὦ παῖδες, οὐκ ἔψορρον; ΟΡ. εἰσορατέ που 1430
 τὸν ἄνδρ'; ΗΛ. ἐφ' ἡμῖν οὔτος ἐκ προαστίου
 χωρεῖ γεγηθῶς - - - - -
 ΧΟ. βᾶτε κατ' ἀντιθύρων ὅσον τάχιστα,
 νῦν, τὰ πρὶν εὖ θέμενοι, τὰδ' ὡς πάλιν. 1434
 ΟΡ. θάρσει· τελοῦμεν. ΗΛ. ἦ νοεῖς ἐπειγέ νυν.
 ΟΡ. καὶ δὴ βέβηκα. ΗΛ. τάνθ' ἀδ' ἂν μέλοιτ' ἱμοί.
 ΧΟ. δι' ὧτος ἂν παῦρά γ' ὡς ἠπίως ἐννέπειν

πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι, λαθραῖον ὡς 1440
 ὀρούση πρὸς δίκας ἀγῶνα.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

- τις οἶδεν ὑμῶν ποῦ ποθ' οἱ Φωκῆς ξένοι,
 οὓς φασ' Ὀρέστην ἡμῖν ἀγγελίαι βίον
 λειλοπόθ' Ἰππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις;
 σέ τοι, σέ κρίνω, ναὶ σέ, τὴν ἐν τῷ πάρος 1445
 χρόνῳ θρασεῖαν· ὡς μάλιστα σοὶ μέλειν
 οἴμαι, μάλιστα δ' ἂν κατειδυῖαν φράσαι.
 ΗΛ. ἔξοιδα· πῶς γὰρ οὐχί; συμφορᾶς γὰρ ἂν
 ἔξωθεν εἶην τῶν ἐμῶν τῆς φιλιότητος.
 ΑΙ. ποῦ δῆτ' ἂν εἶεν οἱ ξένοι; δίδασκέ με. 1450
 ΗΛ. ἔνδον· φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν.
 ΑΙ. ἢ καὶ θανόντ' ἠγγείλαν ὡς ἐτητύμως;
 ΗΛ. οὐκ, ἀλλὰ κάπέδειξαν, οὐ λόγῳ μόνον.
 ΑΙ. πάρεστ' ἄρ' ἡμῖν ὥστε κάμφανῆ μαθεῖν;
 ΗΛ. πάρεστι δῆτα, καὶ μάλ' ἄζηλος θεά. 1455
 ΑΙ. ἢ πολλὰ χαίρειν μ' εἶπας οὐκ εἰωθότως.
 ΗΛ. χαίροις ἔν, εἰ σοὶ χαρτὰ τυγχάνοι τάδε.
 ΑΙ. σιγᾶν ἔκωγα κάναδεικνύναι πύλας
 πᾶσιν Μυκηναίοισιν Ἀργείοις θ' ὄραν,
 ὡς εἰ τις αὐτῶν ἐλπῖσιν κεναῖς πάρος 1460
 ἐξήρητ' ἄνδρὸς τοῦδε, νῦν ὄρων νεκρὸν
 στόμια δέχεται τὰμὰ μηδὲ πρὸς βίαν
 ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχῶν φύσῃ φρένας. ✓
 ΗΛ. καὶ δὴ τελεῖται τὰπ' ἐμοῦ· τῷ γὰρ χρόνῳ
 νοῦν ἔσχον, ὥστε συμφέρειν τοῖς κρείσσοσιν.
 ΑΙ. ὦ Ζεῦ, δέδορκα φάσμ' ἄνευ θεοῦ μὲν οὐ 1466
 πεπτωκός· εἰ δ' ἐπεστι νέμεσις, οὐ λέγω.
 χαλᾶτε πᾶν κάλυμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν, ὅπως
 τὸ συγγενές τοι κάπ' ἐμοῦ θρήνων τύχη.

- OP. αὐτὸς σὺ βάσταξ'· οὐκ ἐμὸν τόδ', ἀλλὰ σόν,
τὸ ταυθ' ὄραν τε καὶ προσηγορεῖν φίλως. 1471
- AI. ἀλλ' εὖ παραινεῖς κάπιπείσομαι· σὺ δέ,
εἴ που κατ' οἶκόν μοι Κλυταιμῆστρα, κάλει.
- OP. αὕτη πέλας σοῦ· μηκέτ' ἄλλοσε σκόπει.
- AI. οἴμοι, τί λεύσσω; OP. τίνα φοβεῖ; τίν' ἀγνοεῖς;
- AI. τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις 1476
πέπτωχ' ὁ τλήμων; OP. οὐ γὰρ αἰσθάνει πάλαι
ζῶντας θανοῦσιν οὔνεκ' ἀνταυδᾶς ἴσα;
- AI. οἴμοι, ξυνήκα τοῦπος· οὐ γὰρ ἔσθ' ὄπως
ᾧδ' οὐκ Ὀρέστης ἔσθ' ὁ προσφωνῶν ἐμέ. 1480
- OP. καὶ μάντις ὦν ἄριστος ἐσφάλλον πάλαι.
- AI. ὄλωλα δὴ δεΐλαιος. ἀλλά μοι πάρες
κἂν σμικρὸν εἰπεῖν. ΗΛ. μὴ πέρα λέγειν ἕα
πρὸς θεῶν, ἀδελφέ, μηδὲ μηκύνειν λόγους.
[τίς γὰρ βροτῶν ἂν σὺν κακοῖς μειγμένων 1485
θνήσκειν ὁ μέλλον ἴσ' χρόνου κέρδος φέροι;]
ἀλλ' ὥς τάχιστα κτεῖνε καὶ κτανῶν πρόθετες
ταφεῦσιν, ὧν τόνδ' εἰκὸς ἐστὶ τυγχάνειν,
ἄποπτον ἡμῶν· ὥς ἐμοὶ τόδ' ἂν κακῶν
μόνον γένοιτο τῶν πάλαι λυτήριον. 1490
- OP. χωροῖς ἂν εἴσω σὺν τάχει· λόγων γὰρ οὐ
νῦν ἐστὶν ἀγών, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι.
- AI. τί δ' ἐς δόμους ἄγεις με; πῶς, τόδ' εἰ καλὸν
τοῦργον, σκότου δεῖ κοῦ πρόχειρος εἴ κτανεῖν;
- OP. μὴ τάσσει· χώρει δ' ἐνθαπερ κατέκτανες 1495
πατέρα τὸν ἀμόν, ὥς ἂν ἐν ταυτῷ θάνης.
- AI. ἢ πᾶσ' ἀνάγκη τήνδε τὴν στέγην ἰδεῖν
τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά;
- OP. τὰ γοῦν σ'· ἐγὼ σοι μάντις εἰμὶ τῶνδ' ἄκρος.
- AI. ἀλλ' οὐ πατρῶαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας. 1500

- OP. πόλλ' ἀντιφωνεῖς, ἢ δ' ὁδὸς βραδύνεται.
ἀλλ' ἔρφ'. AI. ὑφηγοῦ. OP. σοὶ βαδιστέον πάρος.
- AI. ἢ μὴ φύγω σε; OP. μὴ μὲν οὖν καθ' ἡδονὴν
θάνης· φυλάξαι δεῖ με τοῦτό σοι πικρὸν.
[χορὴν δ' εὐθὺς εἶναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην, 1505
ὅστις πέρα πράσσειν τι τῶν νόμων θέλει,
κτείνειν· τὸ γὰρ πανοῦργον οὐκ ἂν ἦν πολύ.]
- XO. ᾧ σπέρι' Ἀτρέως, ὥς πολλὰ παθὸν
δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες
τῇ νῦν δορμῇ τελεωθέν. 1510

SISMANOGLIO
MEGARÒ

